Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

|||||||||||||||||||||||||||||||||||||

د کتاب نوم:محرم الحرام او د کربلا شهيدان

ليکوال :: علامه محمد معین الدين أبوالفضل

خپرونکی: بېنوا انټرنيټ پاڼه

د چاپ ټول حقوق له ليکوال او بېنوا پاڼې سره خوندي دي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

محرم الحرام او د کربلا شهيدان

بسمه تعالی !!

محترمو ورونو ! په دې لړۍ کښې به وتاسي محترمو ته د �أشهرالحرم �يعني د حرامو يا حرمت والا مياشتوبيان ، او د محرم الحرام د مياشتي فضيلت او د � عاشوراَء� په ورځ کښې د طاعت او عبادت فضيلتونه ، او دارنګه د عاشوراَء په ورځ کښې تاريخي پيښې او بالآخره د کربلا د شهيدانو په اړه په زړه پوري معلوماتونه تقديم کړه سي

البته په دغه لومړۍ برخه کښې به و تاسي محترمو ته د حرامو مياشتواو خصوصًا د محرم الحرام د مياشتي په باره کښې په مختصر ډول تفصيل وړاندي کړ سي.

الله (جل جلاله) په قرآنکريم کښې فرمايلي دي:

إن عدة الشهورِ عندَ اللهِ اثنی عشرَ شهرًا في کتابِ اللهِ (الی قوله تعالی) منها أربعة حرم.

يعني : بېشکه شمير د مياشتو ، په نزد د الله تعالی (چي نوشته دئ په لوح محفوظ کښې) دوولس مياشتي دي .

يعني ټول قمري کال دوولس مياشتي دئ ، چي له دغو دوولسو مياشتو څخه څلور مياشتي حرامي ، يا د حرمت والا مياشتي دي ، چي په عربي لُغت کښې د دغو دوولسو مياشتو نومونه په دې ترتيب دي:

مُحَرَّم ، صَفَر ، رَبِيعُ الأول ، ربيع الآخر ، جِمَادي الأولی ، جمادي الأخری ، رَجَب ، شُعبان ، رمضان ، شوال ، ذوالقعدة ، ذوالحجة.

لکه چي يوه عالِم په فارسي بيتو کښې په دې ډول دغه نومونه ذکر کړيدي ، رباعي:

از محرم چو گذشتي چي بود مــاه صفر

بعد از وَی دوربيـــــع و دو جــميدِ دگـــر

پس رَجَب باشد وشعبان رمضان وشوال

باز ذوالقعدة و ذوالحجة شد اثــنی عـشر.

او د روميانو په ژبه يې نومونه په دې ډول دي :

تشرينِ اول ، تشرين ثاني ، کانون اول ، کانون ثاني ، شَبات ، ادار ، نَيسان ، ايار ، حَذيران ، تموز ، آب ، اياوَل.

په فارسي زبان يې نومونه په دې شرحه دي:

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروردین ، اردِبهشت ، خرداد ، تیر ، مرداد ، شهریور ، مِهر ، آبان ، آذر ، دِي ، بهمن،اسفندارمز .

او حرامي میاشتي له دغو دوولسو څخه څلور میاشتي دي ، چي رجَب ، ذوالقعدة ، ذوالحجة او د محرم الحرام میاشت ده.

و دغو څلورو میاشتو ته په دې وجه � أشهرِ حُرُم � یعني حرامي میاشتي و یلي کیږي چي یو خو تر إسلام په له مخه دورو کښي او د جاهلیت په زمانه کښي عربو د یوه او بل و مال او و نفس ته تعرض کول په دغو څلورو میاشتو کښي حرام باله ، سره له دې چي غلا ، ډاکه ، لوټ ، قطع اوشکونه د لاري ، ناروا قتل ، یو پر بل باندي ظلم او تیرئ ددوی له إفتخاري عنعناتو څخه ول ، خو چي کله به په دخو حرامو میاشتو کښي یوه میاشت رابره سوه نو بیا به دوی ل دغو ټولو کارو څخه لاس اخستئ او ددغي میاشتي عزت او إحترام بې کاوئ.

کله چي د إسلام دور راغلئ نو په إسلام کښي هم تر ډیري مودې پوري ددغو څلورو میاشتو إحترام او عزت کیدئ ، او مسلمانان په دې سره له الــهي لوري څخه مأمور سوي وو چي په دغو میاشتو کښي به دوی ابتداء په جنګ له کافرانو سره نکوي .

علماوو په دې باره کښي إختلاف کړئ دئ چي ایا دغه حُکم اوس هم باقي دئ او که منسوخ سوئ دئ ؟ چي تفصیل یې په کتابو کښي د تفسیر او په �موسوعة الکویتیة� او غیره کښي مذکور دئ .

د محرم الحرام د میاشتي فضیلت :

د إسلام پیغمبر په هغه مبارک حدیث کښي چي مسلم ، أبوداؤد ، ترمذي ، نسائي او إبن ماجه یې سره له یو څه تفاوته روایت کړئ دئ فرمایلي دي :

أفضل الصیامِ بعدَ رمضان شهرُ اللهِ المُحَرَّم ، وأفضل الصلاة بعدَ الفریضَةِ صلاة اللیل.

یعني: بهترینه د روژې (یعني بهترینه میاشت د روژې لپاره) وروسته له رمضان شریف څخه میاشت د الله تعالی ده چي مُحَرَّم ده، او بهترین د لمانځه وروسته له فرضي لمانځه څخه د شپې لمونځ دئ (یعني چي عبارت دئ له لمانځه څخه د تهجد).

إمام نووي (رح) فرمایلي دي چي د إسلام پیغمر په اول کښي د شُعبان په میاشت کي روژې نیولې (یعني د شعبان میاشت یې أفضله ګڼله) او بیا یې د خپل حیات په اخیر کښي د محرم الحرام میاشت بهتره وګڼله (کذا في حاشیة الترغیب والترهیب).

همدارنګه د إسلام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) په هغه مبارک حدیث کښي چي طبراني یې په معجم صغیر کښي روایت کړئ دئ فرمایلي دي:

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

و مَنْ صامَ یومًا مِنَ المحرم فلَه بکل یومٍ ثلاثونَ یومًا .

مطلب ددغه مبارک حدیث دادئ چي د محرم الحرام په میاشت کښي که څوک یو ورځ روژه ونیسي نو ددې ثواب به دونه وي لکه په بل وخت کښي چي پوره میاشت روژه ونیسي .

محترمو ورونړو ! د محرم الحرام د میاشتي د شان عظمت به د عاشورآء د ورځي چي ددغي میاشتي لسمه ورځ ده د بیاناتو په سلسله کښي ښه درته ښکاره سي .

)والسلام ومن الله التوفیق(

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عاشورآء د ورځې فضيلت

بسمه تعالـــــی !!!

له حضرت إبن عباس (رض) څخه روات دئ چي رسول الله (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي چي هر څوک چي روژه ونیسي په ورځ کښي د عاشورآء نو الله (جل جلاله) به د لسوزرو فرشتو ثواب وده ته ورکړي ، او هر څوک چي روژه ونیسي په ورځ کښ د عاشورآء نو وربه کړ سي وده ته ثواب د لسوزرو شهیدانو او دارنګه ثواب د لسوزرو حاجیانو او عمره کونکیو ، او چا که د یوه یتیم پر سر باندي لاس تیر کړ (یعني د شفقت او مهربانۍ له وجي) د عاشورآء په ورځ نو ددغه یتیم د سر د هر وریښته په عوض کښي به الله پاک وده ته یوه درجه په جنت کښي ورلوړه کړي ، او هر څوک چي د عاشورآء په شپه و یوه روژه دار ته د روژه مات شئ ورکړي نو ګواکي ټول أمت د محمد (صلی الله علیه وسم) دده په حضور کښي (یعني ددغه سړي) په ډوډۍ روژ ماته کړه او ګواکي ټول أمت د رسول (صلی الله علیه وسلم) ته یې تر مورټیا پوري ډوډۍ ورکړه (کذا في الغنية وتنبيه الغافلين).

همدارنګه داسلام پیغمبر په یوه بل مبارک حدیث کښي چي مسلم وغیره له حضرت ابي قتاده رضي الله عته څخه روایت کړیدئ فرمایلي دي چي دعاشورا د ورځې روزه دتیر کال ګناوي تویوي ، اوپه روایت کښي دابن ماجه داسي راغلي دي چي د عاشورا دورځې روزه د راتلونکي کال ګناوي تویوي.

مطلب دادئ چي ددې ورځې دعظمت اوغټوالئ په سبب الله پاک په خپل فضل او کرم سره وهغه چاته دیوه پوره کال ګناوي وربخښي کوم چي په دغه مبارکه ورځ کښي روزه ونیسي .

امام نووي رحمه الله تعالی فرمایلي دي چي ټولو علماوو پردي خبره باندي اتفاق کړیدئ چي اوس دعاشورا دورځې روزه سنت ده .

اوامام ابوحنیفه (رضي الله عنه) فرمایلي دي چي په ابتداء کښي داسلام دعاشورا دورځې روزه واجب وه .

اوپه نزد دامام شافعي رحمه الله تعالی له ابتداء څخه لا سنت وه په دغه ورځ کښي دجاهلیت په زمانه کښي کفارو دقریشو اویهودانو هم ددغي مبارکي ورځې روزه نیوله (الترغیب والترهیب وحاشیته)

همدارنګه داسلام پیغمبر په یوه بل مبارک حدیث کښي چي امام بیهقي وغیره یې روایت کړیدئ فرمایلي دي:

من اوسع علی عیاله واهله یوم عاشوراء اوسع الله علیه سائرسنته .

یعني هرڅوک چي پراخي جوړه کړي پرعیال اوپر اهل خپل باندي په ورځ کښي دعاشوراء نو پراخي به جوړه کړي الله پاک پرده باندي په ټول کال کښي دده (یعني په ټول راتلونکي کال کښي دده)

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابن الحاج په مدخل کښي ذکر کړيدي چي پراخي جوړول په دغه ورځ کښي پرخپل اهل ، قريبانو، يتيمانو اوپرمسکينانو باندي يوداسي کاردئ چي شريعت خلگ ورته رادعوتوي ، خوپه دې شرط چي وتکلف اوومشقت ته دغه کار رسيدونکئ نه وي.

اوسلفو صالحينو به ددغي ورځي تعظيم په دي ډول کاوه چي په دغه ورځ کښي بې ډير عبادت کاوه اودارنگه بې صدقه اوخيرات اوداسي نور دخير کارونه په کثرت سره کول.

له حضرت جابر ، أبوالزبير او شعبة څخه روايت دئ چي موږ دا خبره د تجربې په ډول عملي کړېده چي د عاشورآء په ورځ موږ پر خپل أهل او عيال باندي پراخي جوړه کړېده بيا ټول کال څموږ په رزق او روزي کښي پراخي راغلې ده

همدارنگه د إسلام پيغمبر په يوه بل مبارک حديث کښي چي امام أحمد يې روايت کړئ دئ فرمايلي دي چي د عاشورآء د ورځي روژه نيسۍ ، خو له يهودو څخه مخالفت کوۍ په دې ډول چي يوه ورځ له مخه او يوه ورځ وروسته هم روژه نيسۍ.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خاندان نبوت او د أهل بيت النبي فضيلت او عظمت.

بسمه تعالی!!!

محترمو ورونړو ! د أصلي مقصد تر پيل له مخه د مقدمې په ډول و يوې خبري ته گورئ ،هغه دا چي د أهل بيت په شان کښي چا د إفراط درجه نيولې ده لکه شيعه ، چي د أهل بيت په باره کښي داسي عقيدې لري چي د إسلام له أصولو او فروعو له دواړو څخه مخالفي دي .

او چا بيا د تفريط درجه نيولې ده چي د أهل بيتو په باره کښي د سخت مخالفت او د دُښمنۍ عقيده لري لکه خوارج ،

او ځيني داسي خلگ هم سته چي ځان ته سنيان هم وايي خو د حضرت إمام حسين چي کومه مقابله له يزيده سره وه په هغه کښي يزيد پر حق بولي ، او ځيني لا يزيد تر أبوبکر هم بهتر بولي لکه چي ابن تيمية او صاحب د إعلاَء السنن ددې ذکر کړئ دئ ، دغه ټولي گمراه ډلي دي او د گمراهۍ يې عقيدې او خبري دي .

او کوم خلگ چي په صحيح معنی أهل السنت والجماعت دي په هغوی کښې بيا په عوامو کښي يې ځيني د أهل بيت له عظمت او له فضيلت څخه ناخبره دي ، حتی ما يوه قصه واوريدله چي يوه شيعه و حضرت عمر ته ښکنځل وکړل نو يوه سني بيا په مقابل کښي و حضرت علي ته ښکنځل وکړل.

او ځيني علماَء بيا له دغه څخه غافل دي چي د أهل بيت أصلي څهره او عظمت د مقام و خلگو ته بيان کړي.

زه د أهل بيت په باره کښي و تاسي ته په هغه ډول توضيحات عرضه وم کوم چي په واقعي ډول د أهل بيت له شان سره موافق دي او هم د أهل السنت والجماعت أصلي موقِف دئ .

قدرمنو! مراد ځما له أهل بيتو څخه دلته د خاندان نبوت دغه څلور عظيم الشانه او په الهي دربار کښي عالي رتبه او دلوړو مقاماتو خاوندان دي چي حضرت فاطمة الزهراَء (رضي الله عنها) او د إسلام څلرم خليفه حضرت علي (کرمَ الله وجهه) او حضرت إمام حسن او حسين (رضي الله عنهما) دي.

ددوی د فضيلت بيان په دوه ډوله و تاسي محترمو ته ذکرکوم:

اول : په إجتماعي ډول .

دوهم : په إنفرادي شکل کښي.

ځکه په إسلام کي د دوی د فضيلت په باره کښي په دغو دواړو شکلو کښي دلائل موجود دي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اول د دوی مبارکانو و فضائیلو ته په مجموعي شکل کښي متوجه سی !

(۱ : (له حضرت زید بن أرقم څخه روایت دئ چي نبي (صلی الله علیه وسلم) و حضرت علي ، فاطمې ، حسن او حسین (رضي الله عنهم) ته و فرمایل:

أنا حربٌ لِمَن حارَبتم و سِلْمٌ لِمَن سالَمتم (رواه الحاکم في المستدرک) .

یعني زه جنگ کونکئ او مخالفت کونکئ یم له هغه چا سره چي تاسي له هغه سره جنگ او مخالفت کوی ، اوزه جوړ ، موافق او روغه کونکئ یم له هغه چا سره چي تاسي له هغه سره جوړ او موافق یاست .

(۲ : (د إسلام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي:

و أهلُ بیتي أمانٌ لأمتي مِنَ الإختلافِ ، فإذا خالَفتها قبیلَة مِنَ العربِ اختلفوا و صاروا حزبَ إبلیسٍ .

(رواه الحاکم و قال هذا حدیث صحیح الإسناد .)

یعني : او أهلِ بیت څما أمان دئ أمت څما لره له إختلاف څخه ، نو هغه وخت چي مخالفت وکړي د أهل بیت څما یوه قبیله له عربو څخه (یعني لکه خوارجو چي د حضرت علي مخالفت وکړ) نو بیا به دوی سره مختلف سي او د إبلیس ډله به ورڅخه جوړه سي .

(۳ : (د إسلام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي :

أحِبوا اللهَ لِما یَغزوکم بِه مِنْ نِعَمِه و أحِبوني لِحُبّ اللهِ و أحِب أهلَ بیتي لِحُبي .

(رواه الحاکم وقال هذاحدیث صحیح الإسناد.)

یعني : محبت کوی له الله (جل جلاله) سره له دې وجي چي وتاسي ته په خپلو نعمتو سره غذا درکوي او محبت کوی له ما سره له وجي د محبت د الله (جل جلاله) او محبت کوی له أهلِ بیت څما سره له وجي د محبت څما .

(۴ : (له حضرت أبي سعید الخدري څخه روایت دئ چي ده مبارک ویلي دي چي رسول الله (صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي :

والذي نفسي بیدِه لا یُبغِضنا أهلَ البیتِ أحدٌ إلا أدخلَه اللهُ النارَ . (رواه الحاکم وقال هذاحدیث صحیح علی شرط مسلم) .

یعني : قسم دئ څما په هغه ذات چي څما نفس دده په قدرت کښي دئ بغض به نه وکړي له موږ سره (یعني) له أهل بیت سره هیڅوک مگر داخل به کړي دَی الله (جل جلاله) و اور د دوږخ ته .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)٥ : (د إسلام پيغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرمايلي دي :

که چيري يو سړئ په منځ کښي د حجر أسود او د مقام إبراهيم ودريږي او ټول عمر لمونځ کوي او روژه نيسي ، بيا د قيامت په ورځ له الله (جل جلاله) سره مخامخ سي په داسي حال کښي چي ده په دنيا کښي خپل ژوند په داسي حال کښي تير کړئ وي چي له أهل بيت د محمد (صلی الله علیه وسلم) سره بغض کونکئ ؤ نو داخل به سي و اور ته د دوږخ (إنتهى مع توضيح ، رواه الحاکم وقالَ هذا حديث صحيح على شرط � مسلم �) .

)٦ : (له حضرت حذيفه (رض) څخه روايت دئ چي له ما څخه ځما مور پوښتنه وکړه چي رسول (صلی الله علیه وسلم) ته ورزغلئ يې ؟ ما ورته وويل چي يا يو څه وخت کيږي چي دَی مبارک مي ندئ ليدلئ!

نو ځما مور ماته سرزنښت او زجر راکړ ، ما ورته وويل چي اوس به ورسم او د ماښام لمونځ به ورسره وکړم او ځما او ستا د دواړو دپاره به بخښنه ورڅخه وغواړم ، بيا ما له ده مبارک سره د ماښام او ماخستن لمونځ وکړ ، بيا په ده مبارک پسي د شاله خوا راروان سوم ، ده مبارک وويل چي حذيفه يې ؟

ماورته وويل چي هو ! بيا ده مبارک راته وويل چي دغه څوک چي تا له ما سره وليدئ دا يوه داسي فرشته وه چي تر دغه ساعته پوري هيڅکله و مځکي ته نه وه راکښته سوې ، له الله پاک څخه يې ددې اجازه اخستې وه چي ځما د سلام دپاره راسي او دا زيرئ پر ما باندي وکړي چي فاطمه د جنت د ښځو سرداره ده او حسن او حسين سرداران د ځوانانو د جنت دي (إنتهى مع إختصار و توضيحٍ ، رواه الترمذي) .

)٧ : (همدارنګه له حضرت جابر بن عبدالله څخه روايت دئ چي ده مبارک فرمايلي دي چي په حجة الوداع د عرفې په ورځ ما رسول الله (صلی الله علیه وسلم) وليدئ په داسي حال کښ چي پر خپله قصوی اوښه باندي سپور ؤ ، خطبه يې ويله ، نو ما له ده مبارک څخه واوريدل (يعني په جريان کښي د خطبې دده) چي داسي يې فرمايل:

ياَأيها الناس إني ترکتُ فيکم ما إن أخذتم بِه لَن تضِلوا : کتابَ اللهِ وعترتي أهلَ بيتي .

يعني : اې خلګو ! بېشکه ما په تاسي کښي داسي شئ پريښووئ چي کچيري تاسي هغه ټينګ کړی نو هيڅکله به ګمرهان نسی تاسي چي هغه : کتاب د الله تعالى (يعني قرآنکريم) او أهل پيت ځما دئ (يعني که تاسي په کتاب عمل وکړی او ځما دأهل بيت محبت کوی او د دوی پر لار باندي ځی نو تاسي به له ضلالت او ګمرهي څخه محفوظ پاته ياست) . (رواه الترمذي) .

ملاعلي القاري ـ رحمه الله ـ په مرقات کښي ددغه حديث په ارتباط فرمايلي دي چي له دې څخه چي د إسلام پيغمبر تمسک په مطلق أهل بيت خپل سبب د نات له ګمراهي څخه بللئ دئ دا معلوميږي چي کوم څوک چي حقيقتًا دده مبارک له أهل بيت څخه وي نو دهغه سيرت او عمل به خامخا مطابق له شريعت او طريقت سره وي

.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يعني په أهل بيت کښي داسي څوک نه پيداکيږي چي دده کردار دي له شريعت څخه مخالف وي ، البته سيد جمال الدين و دغه حديث ته داسي قيد ورضم کړئ دئ چي تمسک په أهل بيت په دې شرط سبب د نجات دئ چي دوی پر حق باندي وي (کذا في حواشي الترمذي ج٢).

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(فاطمة الزهرآء)

محترمو ورونړو ! په دې برخه کې د بنت الرسول ، سيدة اهلِ نسآء الجنة فاطمة الزهرآء (رضي الله عنها) په اړه تفصيلات درته وړاندې کوم ، خو اول بايد ووايم چې دغه تفصيلات او دارنگه د أهل بيتو د نورو أعضاوو په باره کښې تفصيلات اکثر له � روضة الشهدآء � څخه چې د مولانا حسين واعظ کاشفي تصنيف دئ چې صاحب د تفسير حسيني ، جواهر التفسير ، أخلاق محسني او د أنوار سُهيلي دئ ،او ثقة او مقبول شخصيت دئ خصوصًا د أحنافو په منځ کښې ، او له � مدارج النبوة � للمحدث الدهلوي ، البداية والنهاية ، تاريخ طبري و غيره څخه مأخوذ دي.

محترمو ! د إسلام د پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) له حضرت خديجة الكبرى (رضي الله عنها) څخه دوه ځامن او څلور لوڼې پيدا سويدي ، په ځامنو کښې يو قاسِم نوميدئ چې د پيغمبر (عليه الصلوة والسلام) په يوه مبارک اسم کنية کښې راغلئ دئ چې � ابوالقاسِم � دئ ، او بل عبدالله نوميدئ چې طيب او طاهر دده مبارک لقبونه وو.

او لوڼې دده مبارک (صلى الله عليه وسلم) کومې چې له حضرت خديجې څخه پيداسويدي دادي :

زينبه ، أم کُلثوم ، رقيه ، فاطمة .

مطابق د ډير مشهور قول حضرت فاطمه (رض) دده مبارک په دغو څلورو لوڼو کښې کم عمره او کشره لور وه.

ځامن مبارکان د رسول (صلى الله عليه وسلم) چې هر څو وو دده مبارک په حيات کښې وفات سويدي .

د حضرت فاطمې د ولادت په نيټه کې ډير اختلاف دئ ، ځينو علماؤ فرمايلي دي چې د أصحابُ الفيل يا د فيل له واقعې څخه ۳۵ کاله تير سوي ول او د إسلام د پيغمبر و نبوت ته ۵ کاله لاپاته وه چې ددې مبارکې تولد وسو.

او شيخ أبو محمد بن خشاب په خپل کتاب � مواليد � کښې له إمام محمد باقر څخه روايت کړئ دئ چې ولادت د فاطمې (رضها) د إسلام د پيغمبر له بعثت او نبوت څخه پنځه کاله وروسته سوئ دئ ، او دغه راز نور قولونه هم سته چې يو دبل سره په دې باره کښې ډير توپير لري .

د فاطمة الزهرآء د زوکړې بيان :

شيخ مفيد په � روضة الواعظين� کښې ذکر کړيدي چې کوم وخت حضرت خديجة (رضي الله عنها) په فاطمة الزهرآء سره حملداره سوه نو د إسلام پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) و حضرت خديجې ته وفرمايل چې:

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې خديجې ! حضرت جبرئيل ماته خبر راکړ چې دغه کوچنی (يعني چې اوس د حضرت خديجې په رِحَم کښې دئ) دا به انجلۍ وي ، چې نوم بې فاطمه وي او و دې ته به ډېر پاک او پاکيزه اوله برکاتو څخه ډک نسل الله (جل جلاله) وروبخښي ، کله چې ددې مبارکي د زوکړي او د تولد وخت راغئ او خديجې ته لکه څرنگه چې معمول دئ له معمول سره سم دردونه پيدا سول ، نو دې مبارکي و خپلو خپلوانو ښځو ته خبر ورکړ او دوی يې راوغوښتلې ددې دپاره چې د تولد په وخت کښې د عادت مطابق له دې سره کومک وکړي ، خو له دې وجې چې هغه ښځې ټولي کافري او مشرکي وې نو له ورتللو څخه يې منعه وکړه او ودې مبارکي ته يې دا خبري ورولېږلې چې ته گنهگاره سوې .

يعني د پلار او نيکه لار دې پريښووله او پر محمد (صلی الله عليه وسلم) باندي دې ايمان راوړئ ، او دغه محمد چې د أبوطالب يتيم ؤ بېچاره ، خوار او غريب ؤ اوته يوه نامداره ، عزتمنه او نامداره ښځه وې دده سره دې نکاح وکړه او ځموږ خبري دې نه منلې او درويشي او فقيري دې پر توانگرۍ او دولتمندۍ باندي غوره کړه ، نو موږ نسو درتللایٔ خپله چاره دې پخپله وکړه .

حضرت خديجه (رضي الله عنها) د قريشو د ښځو له دغو خبرو څخه ډېره پريشانه او دلتنگه سوه ، په دې وخت کښې په ناڅاپي ډول څلور ښځې ورته راغلې چې په رنگ ، قد او قامت کښې داسي معلوميدلې لکه چې د بني هاشم او د قريشو له ښځو څخه دي ، حضرت خديجې چې کله دغه ښځې وليدلې يودم په ترس او ويره کښې ولويده ، له دغو څلورو ښځو څخه يوې ښځې ودې مبارکي ته وفرمايل چې اې خديجې ! مه پريشاني کوه او مه ويرېږه موږ الله (جل جلاله) وتاته راليږلي يو او موږ ستا خويندي يو ، زه حضرت ساره يم (يعني د حضرت إبراهيم[ع] بي بي) او دغه بله ښځه د عمران لور حضرت مريمه ده (يعني د حضرت عيسی [ع] مور) او دغه دريمه ښځه بيا کلثوم د حضرت موسی (ع) خور ده ، او دا څلرمه ښځه بيا حضرت بي بي آسيه ده چې د فرعون ښځه وه ، دغه موږ ټولي به په جنت کښې له تاسره ملگري يو .

بيا په دغو ښځو کښې يوه د خديجې و راسته طرف ته او يوه يې چپه طرف ته کښېنستله ، او يوه يې و مخ او بله يې شا ته کښېنستله ، او د حضرت فاطمې تولد وسو .

کله چې فاطمه (رضي الله عنها) پيداسوه نو له دې مبارکي څخه يوه داسي رڼا او روښنايي وځليدله چې د مکې مکرمې پر ټولو کورو باندي يې احاطه وکړه ، او په ځمکه کښې داسي ځایٔ پاته نسو چې له هغه نور څخه دي روښانه سوئ نه وي

بيـــــــت:

بر آسمانِ رسالَت هلالِ از نَو تافت

ببوستان نبوت گلي زنو بـــشگفت.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

صاحب د تفسير حسيني په �روضة الشهداَء� کښي ذکر کړيدي چي داسي روايت راغلئ دئ چي الله (جل جلاله) د جنت له حورو څخه لس حوري د جناب رسول کريم (صلی الله عليه وسلم) وکور ته ورولېږلې ، او له هري يوې سره يوه ګېوه د حوض کوثر له اوبو څخه ډکه او يو تال ورسره ؤ ، کله چي دغه حوري و خديجې ته راغلې نو په هغه څلورو ښځو کښي کومه ښځه چي د خديجې و مخ ته ناسته وه فاطمه يې ورواخستله او په هغو اوبو سره يې پريمنځله او يوه سپينه جامه چي ورسره وه او ډيره خوشبويه وه راواخستله او فاطمة الزهراَء يې په هغه کښي و پيچله او يوه بله پاکيزه او خوشبويه ټوکره يې پر سر ورواچوله ، او بيا يې و خديجې ته وفرمايل چي اې خديجې! اوس دي نو دغه پاکه ، پاکيزه لور درواخله چي الله پاک پر دې او ددې پر نسل باندي برکت ايښئ دئ ، او دغو ټولو ښځو ودې مبارکي ته د فاطمې مبارکي ورکړه ، بيا ورڅخه رُخصت سولې .

وروسته د إسلام پيغمبر (صلی الله عليه وسلم) راغئ او حضرت خديجة الکبری فاطمة الزهراَء دده مبارک په غيږ کښي ورکړه .

....

پوه سه ! چي د فاطمة الزهراَء (رضي الله عنها) ډير نومونه دي ، شيخ عبدالحق محدث دهلوي (رحمه الله) د مدارج النبوة په ج۲ ص۴۵۹ کښي فرمايلي دي چي ددې مبارکي يو نوم فاطمه دئ او په فاطمه سره ځکه دا مسمی سوېده چي الله تعالی دا مبارکه او ددې مبارکي محبين او مخلصين له دوږخ څخه خلاص کړيدي.

او دوهم نوم يې � بتول � دئ ، په بتول سره له دې وجي نامداره سوېده چي دا مبارکه د خپلي زمانې له ټولو ښځو څخه په فضيلت او دين کښي او په إنقطاع او پريکړون کښي له ماسوی څخه د الله (جل جلاله) تنها او متفرده وه.

او دريم نوم يې � زهراَء� دئ ، په نامه سره له دې وجي نامداره سوېده چي په ښايست او جمال کښي پر نورو ښځو باندي دې مبارکي فوقيت درلودئ.

همدارنګه راضيَة ، مرضِيَة ، ميمونه ، ذکيَة هم ددې مبارکي مبارک نومونه دي ، او اسم کنية ددې مبارکي � أم محمد� ؤ .

محدث دهلوي په مدارج النبوت کښي ذکر کړيدي چي د إسلام پيغمبر فرمايلي دي :

إنّ اللهَ يَغضِبُ بِغضَبِ فاطمة ، و يرضي برَضائها.

يعني بېشکه الله (جل جلاله) په غضب کښي کيږي او ناراضه کيږي په غضب او ناراضي سره د فاطمې ، او راضي کيږي په رضا او خوشحالي سره د فاطمې .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدارنګه محدث دهلوي ذکر کړيدي چي په صحيح حديث کي راغلي دي چي د إسلام پيغمبر فرمايلي دي:

فاطمةُ بِضعَة مني ، مَن آذاها فقد آذاني و من أبغضها فقد أبغضني .

يعني فاطمه يو ټوټه او برخه ده له ما څخه ، هر څوک چي تکليف ورسوي ودې ته نو په تحقيق سره هغه و ماته تکليف ورساوه او هر څوک چي بغض وکړي له دې سره نو په تحقيق سره هغه له ما سره بغض وکړ .

....

پوه سه! چي په دې باره کښي هم إختلاف دئ چي ددې مبارکي نکاح له حضرت علي (کرم الله وجهه) سره څه وخت وسوه؟

اول قول دا دئ چي په دوهم کال د هجرت د رمضان په مياشت کښي د بدر له غزا څخه وروسته ، او ځينو ويلي دي چي د أحد له غزا څخه وروسته ددې مبارکي نکاح له حضرت علي بن ابي طالب سره وسوه ، او د واده مراسم يې د ذي الحجې په مياشت کښي تر سره سول .

دوهم قول دادئ چي د رجب په مياشت کښي يې نکاح ورسره وسوه .

دريم قول دادئ چي د صفري په مياشت کښي په وحي او د الله (جل جلاله) په حکم سره ددې مبارکي نکاح له حضرت علي سره وسوه ، په دغه وخت کښي ددې مبارکي عمر ۱۵ کاله او پنځنيي مياشتي وو ، او د حضرت علي عمر ۲۱ کاله او پنځه مياشتي وو .

له حضرت علي څخه ددې مبارکي دغه اولاد سوئ دئ :

حسن ، حسين ، محسن ، زينبه ، أم کلثوم ، رقيه .

)کذا في مدارج النبوة للمحدث الدهلوي . (

پوه سه ! چي دفاطمة الزهرآء وفات په صحيح قول د رمضان المبارک په دريمه د سه شنبې په شپه سوئ دئ ، په دغه وخت کښي د إسلام د پيغمبر له رِحلَت او وفات څخه ٦مياشتي تيري سوي وي ، او په بقيع کي ددې مبارکي دفن په شپه کښي ترسره سو ، او د جنازې لمونځ يې حضرت علي او په يوه قول يې حضرت عباس (رضي الله عنهما) ادا کړ .

پوه سه ! چي په مَدفَن ددې مبارکي کښي هم إختلاف دئ ،ځيني وايي چي ددې دفن ددې مبارکي په خپل کور کي سوئ دئ کوم چي د مسجد نبوي په داخل کښي راځي ، او يو قول داسي راغلئ دئ چي مَدفن ددې په هغه مسجد کښ دئ چي په بقيع کښي موجود دئ او و دې مبارکي ته منسوب دئ (کذا في مدارج النبوت وغيره ، والعلم عندالله).

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د إسلام د څلرم خلیفه حضرت علي ابن أبي طالب (علیه السلام) مناقب او فضایل

بسمه تعالی !!!

محترمو مسلمانانو ! مطابق د عقیدې د أهل السنت والجماعت حضرت أمیرالمؤمنین علي (رضي الله عنه) څلرم شخص دئ له خلفاؤ راشدینو څخه ، او وروسته له أمیر المؤمنین عثمان بن عفان (رضي الله عنه) څخه څلرم شخص دئ ، چي په أفضلیت کښي پر نورو ټولو صحابه کرامو باندي پرته له حضرت أبوبکر ، عمر ، عثمان (رضي الله عنهم) څخه موقعیت او قرار لري.

فضایل او کمالات دده مبارک أظهر من الشمس دي ، خو په دې وجه چي دَی مبارک د أصحابُ العباء او د أهل بیت النبوة دوهم شخص دئ او دغه مبارکه میاشت د محرم الحرام د أهل بیت د فضائلو له بیانولو سره واضح او ښکاره تناسُب لري غواړم چي دده مبارک فضآئل او مناقب هم په دې سلسله کښي درج کړم .

)۱ : (کله چي د إسلام پیغمبر له (صلی الله علیه وسلم) حجة الوداع څخه فارغ سو او د مدینې منورې پر طرف باندي سره له اصحاب کرامو راروان سو ، نو کله چي و � غدیر خُم� ته چي له ناحیو څخه د جحفې دئ او په منځ کښي د مکې معظمې او مدینې مطهرې واقع دئ راورسیدئ نو مخ مبارک یې و خپلو مبارکو أصحابو ته راوګرځاوئ او داسي یې ورته وفرمایل :

أ لستم تعلمونَ أني اولی بالمؤمنینَ من أنفسهِم ؟ قالوا بلی . !

یعني اې اصحابو ! ایا نه یاست تاسي چي عالمان یاست تاسي په دې خبره چي زه ډیر نژدې یم و مؤمنانو ته ، یا ډیر دوست یم د مؤمنانو له نفسو او ځانو څخه د دوی ؟ اصحابو ورته وویل چي هو ! (یعني بېشکه ته و مؤمنانو ته د دوی تر ځانو و دوی ته ډیر ورنژدې یې او ددوی ترځانو د دوی ډیر دوست یې) .

وروسته له دې د إسلام پیغمبر د حضرت علي (رضي الله عنه) لاس ونیوئ او داسي یې وفرمایل:

اللهم مَن کنتُ مولاه فعلي مولاه ، الله والي من والاه و عادي من عاداه ، أنصر مَن نصره و اخذل من خذله ، اللهم ادرالحقَّ معَه حیثُ دارَ (مدارج النبوة للمحدث الدهلوي ص۴۰۱) .

یعني اې الله ! د هر چا چي زه مولا یم نو علي هم د هغه مولا دئ ، اې الله! دوستي او محبت وکړه له هغه چا سره چي له علي سره دوستي کوي او دښمني وکړه له هغه چا سره چي له علي سره دښمني کوي ، مدت وکړه (یعني اې الله !) د هغه چا چي هغه د علي مدد کوي او ترک د مدد وکړه (یعني نصرت او کومک مه ورسره کوه) له هغه چا

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره چي هغه له علي سره مدد او کومک نه کوي ، اې الله ! راګرځوه حق له علي سره هر چیري چي دَی ګرځي (یعني دَی او حق مه سره جلا کوه) .

٢) : (د إسلام پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي:

لا یُحِبُّ علیًا منافقٌ و لا یُبغِضُه مؤمنٌ (رواه الترمذي ج٢ ص٦٩١) .

یعني : محبت نکوي له علي سره هیڅ منافق او بغض نکوي له ده سره هیڅ مؤمن .

٣) : (له حضرت سَعد بن أبي وقاص څخه روایت دئ چي نبي (صلی الله علیه وسلم) و حضرت علي ته وفرمایل :

أنتَ مني بمنزلةِ هارون مِن موسی (ع) (رواه الترمذي وقالَ هذا حدیث صحیحٌ) .

یعني اې علي ! ته په نسبت و ماته داسي منزلت او مقام لرې لکه چي څنګه مقام حضرت هارون (ع) په نسبت و موسی (ع) ته درلودئ .

پوه سه ! چي کله چي د إسلام پیغمبر د تبوک و غزا ته تلئ نو حضرت علي یې په مدینه منوره کښي د خپل ځان د خَلَف یا په بل تعبیر د خلیفه په حیث پریښووئ ، لکه کله چي موسی (ع) و کوه طور ته تلئ نو یې هارون (ع) په بني اسرآئیلو کښي د خپل ځان د خلَف په توګه پریښووئ ، نو حضرت علي (رض) د إسلام و پیغمبر ته عرض وکړ چي اې د خدای رسوله ! ته ما څنګه د ښځو او کوچنیانو په ډول تر شا پرېږدې او له ځان سره مي نه ملګرئ کوې ؟ نو په دې وجه د خدای رسول وده ته مذکور حدیث وفرمایه (أنظر حاشیة الترمذي) .

٤) : (له حضرت زرین حُبیش (رض) څخه روایت دئ چي حضرت علي (رضي لله عنه) فرمایلي دي چي څما دي په هغه ذات قسم وي چي دانه چاودلې ده او واښه یې ورڅخه راایستلي دي او هر خاوند د روح یې پیدا کړئ دئ ، چي بېشکه شان دادئ چي د إسلام پیغمبر و ماته داسي توصیه کړېده چي محبت به نه کوي له ما سره مګر مؤمن او بغض به نه کوي له ما سره مګر منافق (رواه مسلم ، کذا في المشکوة) .

٥) : (له حضرت عِمران بن حصین څخه روایت دئ چي نبي (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي:

إن علیا مني و أنا منه ، وهو ولي کل مؤمنٍ (رواه الترمذي ، کذافي المشکوة) .

یعني بېشکه علي له ما څخه دئ او زه له ده څخه یم ، او دَی مددګار او دوست د هر مؤمن دئ .

٦) : (له إبن عُمر څخه روایت دئ چي د إسلام پیغمبر و حضرت علي ته وفرمایل :

أنـــــتَ أخـــــي فـــــي الدنیـــا والاخرة (رواه الترمذي ، کذافي المشکوة) .

یعني اې علي ته څما ورور یې هم په دنیا کښي او هم په آخرت کښي .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)۷ : (له حضرت أنس (رضي الله عنه) څخه روایت دئ چي د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) په حضور کښي یو مرغه (یعني چي کباب سوئ ۋ او یو چا ورته هدیه کړئ ۋ) پروت ۋ ، نو ده مبارک داسي دُعا وکړه:

اللهم اتني بأحب خلقک الیک ، یأکلُ معي هذا الطیرَ . (رواه الترمذي) .

یعني اې الله ! و ماته داسي څوک راوله چي له جملې څخه د ډیرو محبوبو د مخلوق ستا وي و تاته چي دغه مرغه له ماسره وخوري .

نو حضرت علي (رض) راغلئ بیا یې هغه مرغه ورسره وخوړئ .

)۸ : (له حضرت علي څخه روایت دئ چي رسول الله (صلی الله علیه وسلم) و ماته و فرمایل چي په تا کښي یو نادر صفت د حضرت عیسی (ع) موجود دئ ؛ ځکه چي د عیسی (ع) په باره کښي یهودانو تفریط کړئ وو چي له ده مبارک سره یې بُغض کاوئ او دده پر مور مبارکه یې بُهتان وایه ، او نصاراوو بیا له ده سره په محبت کښي إفراط کړئ دئ چي وده ته یې داسي منزلت او مقام ثابت کړئ دئ چي هغه ده لره نسته .

یعني ځکه نصاری ، ځیني حضرت عیسی (ع) خدائ بولي او ځیني یې د خدائ ځوی بولي او ځیني یې دریم د دریو خدایانو بولي .

بیا حضرت علي (رض) فرمایلي دي چي دوه نفره به ځما په سبب په هلاکت کښي لویږي :

اول : هغه څوک چي ځما په محبت کښي إفراط او تر حدتیرئ کوي او ځما مدحه په هغو شیانو سره کوي چي هغه په ماکښي موجود ندي.

دوهم : هغه سړئ چي له ما سره بغض کوي او د دُښمنۍ په وجه پر ما باندي بُهتان وایي .

)رواه أحمد . (

پوه سه ! چي اول قسم خلگ عبارت دي له روافضو او شیعه ګانو څخه چي د حضرت علي په شان کښي او دده په محبت کښي دونه إفراط او تر حد تیرئ کوي لکه څرنګه چي نصاراوو د حضرت عیسی (ع) په شان کښي کړئ دئ .

او دوهم قسم خلگ عبارت دي له خوارجو څخه ، چي له حضرت علي سره د دښمنۍ په وجه یې و ده مبارک ته د کفر نسبت کاوئ ، او داسي تفریط یې دده مبارک په شان کښي کړئ دئ لکه څرنګه چي یهودانو د حضرت عیسی (ع) په شان کښي کړئ وو .

)۹ : (مولانا حسین واعظ کاشفي (رحمة الله تعالی علیه) په � روضة الشهدآء � کښي فرمایلي دي چي إمام أحمد فرمایلي دي چي د هیڅ صحابي په فضیلت کښي دونه روایتونه و ماته په ثبوت ندي رسیدلي لکه څونه چي د حضرت

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي (رضوان الله تعالى عليه) په شان كښي راته ثابت سويدي ، همدارنگه مولانا مذكور ذكر كړيدي چي تولد دده مبارك دننه په خانه كعبه كښي سوئ دئ ، او دغه شرف نه تر ده له مخه نه له ده څخه وروسته چاته حاصل سوئ دئ ، لكه چي يوه عربي شاعر فرمايلي دي :

ولدته في الحرمِ المعظمِ أمه طابت و طابَ وليدها والمولدُ

بيـــــت :

گوهر چو پاک بود و صدف نيز پاک بود

آمــــد ميـــانه يي حرمِ كعبه دروجـــود

كعبش زي فيض كعبه صفا داشت لا جرم

بر دوش سيد دوجـــهان جلـــوها نمــود

محترمو ورونو ! سلسله د بيان د فضائلو د حضرت علي (رضوان الله تعالى عليه) په تقرير او تحرير كښي و پائ ته نسي رسيدلائ نو كوم څه چي مي ذكر كړل په هغه سره إكتفا كوم ، خو په مختصر ډول و دريو نورو خبرو ته گورۍ :

۱) خبر داده چي د نورو صحابه كرامو له نومو سره صرف � رضي الله عنه� ويل كيږي او دده مبارك له نامه سره � كرم الله وجهه � هم ويل كيږي ، ددې دوې وجي دي:

اوله وجه يې داده چي ده مبارك په هيڅ وخت كښي و بوت ته سجده نده كړې.

دوهمه وجه يې داده چي كافرانو به له ده سره د سختي دُښمنۍ په وجه دده په شان كښي داسي ويل � سوَّد الله وجهه� نو مسلمانانو ددوۍ په رد كښي د حضرت علي له نامه سره دا وينا شروع كړه چي كرم الله وجهه.

محترمو مسلمانانو ! مسلمان ته پكار ده چي په صحيح ډول په إسلام ځان اګاه كړي ، خصوصًا و علماوو ته ، داخبر مي په دې خاطر درته وكړه چي ما له ايران سره په يوه مركه كښي د حضرت علي له نامه سره د � عليه السلام � جمله په بار بار ويلې وه نو ډيرو ملايانو او طالبانو ته له دې خبري څخه خورا كركه پيدا سوېوه ؛ ځكه د دوۍ په معلومات كښي دا خبره وه چي عليه السلام د حضرت علي له نامه سره ويل د روافضو كار دئ ، ځكه په حقيقت كي دغه جمله د نبي له نامه سره ويله كيږي ، خو محترمو ! اصلي اسلامي صورتحال دغه ډول ندئ په دوۍ كښي چي ځيني له ما سره مخامخ سويدي نو وروسته له دې چي په دې باب مي له أصلي اسلامي هدايت څخه اګاه كړيدي دا توصيه مي هم ورته كړېده چي و عالم او طالب ته پكار ده چي په صحيح معنی له إسلام څخه ځان باخبره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

وساتي ، دا يو بل خصوصيت د حضرت علي دئ چي دده له نامه سره � عليه السلام � هم ويل كيدلائ سي ، بلكي دده د اولادې له نومو سره هم عليه السلام ويل كيدلائ سي .

صاحب د تفسير مظهري چي هر ځائ په خپل كتاب كښي د حضرت علي نوم ذكر كوي ـ عليه السلام ـ ورسره وايي .

په تاريخ طبري كښي چي هر چيري د حضرت علي نوم ذكر كيږي د � عليه السلام � جمله ورسره وايي.

شيخ عبدالحق محدث دهلوي په مدارج النبوة كښي د إمام جعفر صادق له نامه سره هم عليه السلام وايی.

صاحب د أصول الشاشي ، د أصول الشاشي په خطبه كښي فرمايلي دي : والسلام على أبي حنيفة و أحبابه.

ځما په فكر و حضرت علي ته دا خصوصيت په دې وجه پيدا سوئ دئ چي رسول (علي الصلوة والسلا) ودە ته فرمايلي دي :

أنت مني بمنزلة هارون من موسى إلا أنه لا نبي بعدي (كذا في المشكوة) .

)٢ (خبر داده چي د حضرت علي (رض) او د معاويه په منځ كښي چي كومي شخړي راغلي دي نو په دې باره كښي د أهل السنت والجماعت ، خصوصًا ځموږ د أحنافو مَوقِف دادئ چي په هغوی ټولو شخړو كښي حضرت علي پر حق ؤ او حضرت معاويه په إجتهاد كښي خطا وتلئ ؤ ، او مقصود د دواړو حق و منځ ته راوستل ؤ (أنظر شرحَ العقائد ، نبراس ، شرح مقاصد وغيره) .

)٣ (خبره داده چي كوم حديثونه چي د حضرت علي په باره كښي راغلي دي چي يوه برخه يې ما درته ذكر كړه په هغوی كښي ځيني داسي حديثونه سته چي شيعه ګان يې پر دې خبره باندي دليل ګرځوي چي د إسلام د پيغمبر څخه وروسته حقدار په خلافت سره حضرت علي ؤ ، خو دا استدلالات د دوی غلط دي او په ترمذي ، مدارج النبوت او په كتابو د عقائدو كښي د دوی جوابونه سويدی .

په حقيقت كښي شيعه ګان ددې خبري مصداق دي چي :

پنج وينې شش نه وينې

يعني دوی و هغو احاديثو ته ګوري چي د حضرت علي په شان كښي راغلي دي او له هغو احاديثو څخه سترګي پټوي چي د نورو درو خلفايي راشدينو په باره كښي راغلي دي ، لكه چي د حضرت أبوبكر په شان كښي يو دا مبارك حديث راغلئ دئ چي بخاري وغيره يې روايت كړئ دئ :

ما طلعت الشمس بعدالنبيين على أفضل من أبي بكر .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)والسلام و من الله التوفيق. (

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حضرت امام حسن او امام حسين رضي الله عنهما مناقب ا وفضائل

)١ : (داسلام پيغمبر په يوه مبارک حديث کښي فرمايلي دي:

ان جبريل يعين الحسين واني احب ان اعين الحسن (انتهى مختصرًا) .

اخرجه الحارث بن ابي اسامه عن محمد بن علي كذافي الخصائص الكبرى للسيوطي جلـ٢ـد صفحـ٤٦٥ـه.

يعني بيشکه جبريل وحسين ته کومک ورکوي اوبيشکه زه نو داخوښوم چي وحسن ته کومک ورکړم.

دا مبارکه خبره داسلام پيغمبر هغه وخت وکړه چې حسنينو غيږ سره ايستله اورسول الله صلى الله عليه وسلم داامام حسن پرطرف خبره کوله نوفاطمي رضي الله عنهاورته وويل چي اي دخدای پاک رسوله ته له حسن سره کومک کوي لکه چي دي ترحسين دربانديي گران دئ.

)٢: (ابن عساکر له حضرت ابن عُمر څخه روايت کړئ دئ چي ده مبارک فرمايلي دي:

كان على الحسن والحسين تعويذانِ فيهما زغبٌ مِن زَغبِ جناح جبرئيل (كذا في الخصائص الكبرى في الصفحة المذكورة) .

يعني پر حسن او حسين باندي دوه تعويذونه راځړيدل چي له وړو او ميده بنو څخه د وزر د جبريل (ع) ول .

)٣ : (له حضرت أبي هريرة (رض) څخه روايت دئ چي رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فرمايلي دي :

مَن أحبَّهما فقد أحبني و مَن أبغضهما فقد أبغضني (رواه الإمام أحمد ، كذا في البداية والنهاية ج٨ص٦٠٢) .

يعني هر چا چي مينه او محبت وکړ له حسن او حسين سره ، نو په تحقيق سره هغه له ما سره مينه او محبت وکړ او هر چا چي بغض وکړ له دوی دواړو سره نو په تحقيق سره هغه له ما سره بغض وکړ .

)٤ : (له حضرت أنس بن مالک څخه روايت دئ چي له رسول الله (صلى الله عليه وسلم) څخه پوښتنه وسوه چي ستا په أهل بيت کښي کوم يو وتاته ډير محبوب دئ ؟ نو ده مبارک په جواب کښي ورته وفرمايل چي حسن او حسين.

)رواه أبو يعلى الموصلي ، كذافي البداية والنهاية في الصفحة المذكورة . (

)٥ : (له حضرت أبي سعيد څخه روايت دئ چي رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فرمايلي دي :

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

الحسن والحسين سيدا شِبابِ أهلِ الجنة إلا ابني الخالة : يحيى و عيسى (رواه أبوالقاسم البغوي ، كذافي البداية)
.

يعني : حسن او حسين دوه سرداران د ځوانانو د جنت دي ، مگر ماسوی له دوو نفرو چي د خالة ځامن دي چي هغه حضرت يحيى او عيسى (عليهماالسلام) دي .

محترمو وروڼو ! اوس د حسنينو د هر يوه تنها تنها په مختصر ډول څه فضايل درته ذکر کوم:

اول إمام حسن (رضي الله تعالى عنه) :

حاكم له عبدالله إبن عبيدالله څخه روايت كړئ دئ چي حضرت إمام حسن پنځويشت حجه پياده او د پښو په تگ كړيدي ، سره له دې چي سورلۍ او مركبونه به هم په زياته اندازه ورسره ول (كذا نقله السيوطي) .

إبن سَعد له علي بن زيد څخه روايت كړئ دئ چي إمام حسن دوه كرته خپل ټول جايداد په داسي ډول د خدائ د رضا لپاره صرف کړ چي له ده سره به هيڅ شئ په كور كښي پاته نسو ، او دارنگه يې دريِ كرته بيا د خپل جائداد نيمئ د خدائ د رضا لپاره صدقه كړ تر داسي حده چي خپله يوه چوټه بې خيرات كړه او بله بې پريښووله او يوه موزه بې خيرات كړه او بله بې پريښووله (ذكره السيوطي ، كذا في النبراس) .

په � شواهد � كښي ذكر سويدي چي د أهلبيتو له دوولسو إمامانو څخه دوهم امام حضرت إمام حسن (رضي الله عنه) دئ ، إسم كنية دده مبارك أبو محمد ؤ او لقب يې تقي او سيد وو ، په دريم كال د هجرت درمضان مبارك په نيمايي كي په مدينه منوره كښي دده مبارک تولد وسو .

كله چي د إسلام پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) دده مبارك له زوكړي څخه خبر سو نو يې د فاطمة الزهرآء وكورته تشريف وروړ او له حضرت علي (كرم الله وجهه) څخه يې پوښتنه وكړه چي پر ده باندي مو كوم نوم اينښئ دئ ؟

حضرت علي ورته وفرمايل چي ستا بې مشوري خو موږ دا د ځان حق نه بلئ چي پر ده باندي نوم كښيږدو ، البته ځما په زړه كښي دا خوښه ده چي د � حرب � په نامه سره يې مسمى كړو !

د إسلا پيغمبر (صلى الله عليه وسلم) ورته وفرمايل چي زه بيا د الله (جل جلاله) بې اذنه نسم كولاي چي پر ده باندي نوم كښيږدم ، په دې وخت كښي حضرت جبريل (ع) راغلئ او د إسلام و پيغمبر ته يې وويل چي:

اې محمده ! الله پاک پر تا باندي سلام وايي او بيا فرمايي چي حضرت علي نسبت و تاته داسي دئ لكه چي حضرت هارون نسبت و موسى (ع) ته ؤ ، نو د هارون (ع) ځوى � شبر � نوميدئ نو ته هم بايد پر دغه مبارک لمسي باندي او د حضرت علي پر دغه عاليقدره ځوى باندي د شبر نوم كښيږدې!

د إسلام پيغمبر ورته وفرمايل چي ځموږ ژبه خو عربي ده او شبر خو د عبري زبان كلمه ده!

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

حضرت جبرئيل ورته وويل چي په عربي کښي د شبر معنی � حسن � ده ، نو په دې سبب يې پر ده مبارک باندې د حسن نوم کښېښووئ .

د إسلام پيغمبر (صلی الله عليه وسلم) د حضرت إمام حسن په ښي غوږ کښي اذان او په چپ غوږ کښي إقامت وکړ (البته د نامه تر ايښودلو له مخه) بيا يې دده مبارک عقيقة په دوو سپينو پسو سره چي ليږ توروالئ يې هم درلودئ (چي په عربي کښي أملح ورته ويل کيږي) وکړه ، او د يوه پسه ورون يې دده مبارک و قابلې ته ورکړ او دده د سر مبارک د وريښتانو په وزن يې سپين زر خيرات کړل .

حضرت إمام حسن له سينې څخه بيا تر ککرۍ پورې تر ټولو خلګو د إسلام له پيغمبر سره ډير مشابه ؤ .

شيخ فريد الدين عطار (قدس سره) په خپل کتاب کښي چي د � گل وهرموز � په نامه دئ د إمام حسن په شان کښي دا ډول فرمايلي دي ، مثنوي :

إمامي کو امامت را حســـــن بود حسن آمد که جمله حسن ظن بود

همه حسن و همه خلق و همه حلم همه لطف و همه جودو همه علم

شب از زلف سياهـــش تيره مـانده ز رويش مـاه روشن خيره مانده

لبش قــــائم مقام حــوض کـــوثر که بودي چـــشمه نـــوش پيـمبر

چـــنان نوشي بزهر الـــود کـــردنـد دلش خـــون و جگر پالوده کردند

ز زهرش چون جگر شد پاره پاره ز غصه گشت خونين سنگ خاره.

همدارنګه يو بل بزرگ د حسنينو په بار کښي داسي فرمايلي دي ، مثنوي :

هست بر أهل معرفت روشن صفت حضرن حســـين و حسن

آن يـــکي اختريست ـتــابنده وان ديگر گـــوهريست رخشنده

آن يکي نور ديـــدهء نبوي و ان يکي شمع جان مرتضوي

روي آن صاف تر زلمعهء بدر گيـــسوي اين نمونهء شب قـدر

آن يکي ماه آســمان کمال وان دگر سرو بوســـتان جمال.

)کذا في روضة الشهدآء للکاشفي . (

صاحب د نبراس د نبراس په ص٥١٦ کښي فرمايلي دي :

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

و مِن أعظمِ مناقبه تسليم الخلافة حفظًا للدماَء مع ما كان معه من عساكر كالجبال .

يعني بعضي له ډيرو غټو مناقبو د إمام حسن دادئ چي ده و حضرت معاويه ته په دې وجه خلافت تسليم کړ چي د مسلمانانو وينه تويه نسي ، سره له دې چي د غرو په ډول فوج او لښکر ورسره وو .

په � صواعق � کښې ذکر سويدي چي دده مبارک ښځې په امر د يزيد بن معاويه وده مبارک ته زهر ورکړل ، يعني چي د هغو زهرو په وجه دَی مبارک په شهادت ورسيدئ.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سبط رسول سیدشباب أهل الجنة ، شهید کربلا حضرت إمام حسین د مناقبو پاته او ځانګړې برخه

بسمه تعالی !!!

محترمو وروڼو ! په دې برخه کښي د حضرت إمام حسين (رضي الله عنه) په اړه ځيني ځانګړي مطالب و تاسي محترمو ته ذکر کوم ، او په راتلونکيو برخو کښي به ان شآءالله دده پاڅون په مقابل کښي د يزيد ، دده مبارک د پاڅون شرعي حکم او له ده سره چي کوم څوک ملګري ول دهغوی او دده د شهادت ذکر ، د يزيد قبائح او پرده باندي د لعنت ويلو د جواز او د نه جواز په اړه اساسي او موثق معلوماتونه درکړه سي.

اوس ددې برخي په مطالبو پيل کوم :

قدرمنو ! په شواهد النبوة کښي راغلي دي چي حضرت امام حسين د أهل بيت له امامانو څخه دريم إمام دئ او ابوالأئمة هم ورته ويل کيږي ، اسم کنية دده مبارک أبو عبدالله ؤاو ذکي ، شهيد ، سبط او شهيد دده مبارک لقبونه وو .

د هجرت په څلرم کال د شعبان په ۴ يا په ۵ د سي شنبې په ورځ په مدينه منوره کښي دده مبارک تَوَلد وسو ، علماوو ذکر کړيدي چي موده د حمل دده مبارک شپږ مياشتي وه ، او هيڅ کوچنئ د شپږو مياشتو ندئ له مور څخه پيداسوئ چي بيا دي ژوندئ پاته سوئ وي ماسوا له دوو نفرو : اول يحيی بن زکريا عليهماالسلام) دوهم حضرت امام حسين (رضي الله عنه) ، او د حضرت امام حسن د ولادت ، او د فاطمې د علوق او حمل کيدلو په امام حسين سره پنځوس ورځي مفاصله په منځ کښي راغلې ده ، نو حضرت امام حسين اوه مياشتي او شل ورځي له امام حسن څخه کشر ؤ .

کله چي د امام حسين تولد وسو ، چي يوه بزرګ ددې تولد خوشحالي په دې شکل تعبير کړيده ، قطعه :

طلوع کرد بتائيد حق ز بــرج کـــــمال مه خجسته روخ و اختري مبـــارک فال

ازين نهال شرف تازه ګشت ګلشن دين چنانکه تازه شود برګ ګل زباد شمال.

د اسلام پر پيغمبر (صلی الله عليه وسلم) باندي دده مبارک د تولد زيرئ وسو ، حضرت رسول أکرم في الحاله د فاطمة الزهرآء و کورته تشريف يووړئ ، حضرت أسمآء بنت عميس چي د حضرت حسين دايه توب يې کاوئ په داسي حال کښي چي حضرت حسين يې په يوه خرقه کښي پيچلئ ؤ دده مبارک په غيږ کښي کښيښووئ .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د إسلام پیغمبر دده مبارک په ښي غوږ کي اذان او په چپ غوږ کي اقامت وکړ ، بیا یې و حضرت علي ته وفرمایل چي کوم نوم دي پر ده باندي ایښئ دئ ؟ حضرت علي ورته وویل چي ما نه غوښتل چي ستا له صوابدید څخه پرته پر ده باندي نوم کښیږدم ، د إسلام پیغمبر وفرمایل چي زه نو بیا د الله (جل جلاله) و حکم ته ګورم.

په دي حال کي حضرت جبریل (ع) رالئ او وې ویل چي د حضرت هارون (ع) دوهم څوی شبیر نومیدئ او د شبیر معنی په عربي حسین دئ ، نو یې په دې وجه پر ده باندي د � حسین � نوم کښیښودئ .

دده مبارک د تولد په اومه ورځ یې د عقیقې په نیت دوه پسونه حلال کړل او دده مبارک سر یې وروخریئ او د هغو وریښتانو په تاله یې سپین زر خیرات کړل (کذا في روضة الشهدآء ص ۱۸۲ للإمام الکاشفي)

همدارنګه په یوبل روایت کښې راغلي دي چي کله چي امام حسین رضي الله عنه پیداسو نو الله جل جلاله وحضرت جبرائیل علیه السلا ته وفرمایل چي ولاړسه زماوحبیب ته زماله طرفه دده دلمسي مبارکي ورسوه اوورووسته له هغه یې په دې هم خبرکړه چي دغه حسین به یووخت ستادځینوامتیانوله لاسه په قتل رسیږي اوددي تعزیت اوفاتحه خواني هم زماله طرفه وروړسوه

حضرت جبرائیل علیه السلام چي دغه الهي پیغام دخدایٔ ورسول ته راورساوه اوداسلام پیغامبر اوحضرت علي اوفاطمه له دي خبري څخه اګاه سول اوداسلام پیغامبر وحضرت فاطمي ته وفرمایل چي داواقعه به هغه وخت وي چي نه به ته یې اونه به زه یم اونه به حسن وي حضرت فاطمي دچغواوبغاروپه حال کښي داسي وفرمایل چي �کاشکي زه هغه وخت ژوندي وایٔ ترڅوچي دحسین دمصیبت مراسم مي پرځایٔ کړي وایٔ�په دي وخت کښي یوهاتفي اواز راغلي چي اي فاطمي ته غم مه کوه دقیامت تروڅي پوري به (یعني په چوکاټ کښي دشریعت هرکال مسلمانان دحسین دمصیبت مراسم ترسره کوي بیت---

زین مصیبت داغهابرسینهء سوزان ماست زین غزاسدشعلهء غم بردل بریان ماست.

کذاذکره مولانا حسین الکاشفي صاحب تفسیرحسیني

توجه...

محترمومسلمانانودامام حسین اودکربلا دشهیدانو دمصیبت مراسم په هغه ډول ترسره کول لکه چي یې شیعه ګان ترسره کوي داداهل السنت والجماعت په مسلک کښي خصوصاً داحنافو په مذهب کښي ناروا اوله اسلام څخه وتلي کاردي ،البته دعاشوراء په ورځ دامام حسین اودکربلا دشهیدانو حالات بیانول یا په هغویٔ کښي تأمل اوفکرکول اوپه نتیجه کښي ددي په زړه کښي دلسوزي اودردپیداکیدل اوترسترګو په غیري اختیاري ډول اوښکي راتوییدل اوددوي په حق کښي دعاګاني اوخیراتونه کول داسلام له اصولواوله فروعوسره موافق اوصالح عمل دئ کوم څوک چي دغه کارهم بدعت سیئه یاناروا بولي نوداډیرنامرداوبي لاري انسان کاردئ.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شيخ مفيد ذكركړيدي چي هغه وخت چي جبرائيل عليه السلام دحسين دمباركي لپاره وحضورعليه السلام ته راتلې نوپريوه فرشته باندي راغلي چي پرمځکه باندي غورځيدلي وه دغه فرشته قطرس نوميدله چي په دريم اسمان کښي داويا زره فرشتومشره وه، حضرت جبرئيل ورته وويل چي قطروسه ولي ژاړي اوداڅه کيفيت درپيښ سويدئ قطرس ورته وويل چي دالله جل جلاله په يوه حکم کښي ادناقدر سستي راڅخه وسوه او په نتيجه کښي مي وزرونه وسوځيدل

اي جبرائيله :ماداسلام وپيغمبر ته درسره بوځه ښايي چي دده په برکت دغه مشکل ځما حل سي نوحضرت جبرائيل دغه فرشته داسلام وپيغمبرته حاضره کړه داسلام پيغمبر چي ددي له حال څخه خبرسو نوبي ورته وفرمايل چي ورسه اوخپل ځان په حسين ومښه قطرس چي دغه کاروکړ نوفي الحاله يې بيرته وزرونه پيداکړل اوودريم اسمان ته يې پروازوکړ اووخپلي عبادت خاني ته ورسيدله، بيا چي کله دامام حسين رضي الله عنه ل شهادت څخه خبره سوله نويې په افسوس سره وويل چي کاشکي زه له دي واقعي څخه مخکي خبره سوي وای چي له نوروټولو خپلو فرشتوسره مي دده دکومک دپاره وځمکي ته ځان رسولای وای..

انظرروضة الشهداء ،لصاحب تفسيرحسيني . والسلام.........

بسمه تعالیٰ....

محترموپه دي برخه کښي په دي باب بيان درته کوم چي دحضرت امام حسين اودده داهل بيت اوملگريو له هغو مصائبو څخه چي په کربلاکښي دوی ورسره مخامخ سول ، اودارنگه دحضرت امام حسين له شهادت څخه داسلام پيغمبراو فاطمة الزهرااوعلي کرم الله وجهه له پخوالا دالله جل جلاله له طرفه اگاه اوخبردار گرځيدلي وو ، لکه چي په تيره برخه کښې دروضة الشهداء په حواله يوروايت ما درته ذکرکړ خواوس غواړم چي په دي باب پوره وضاحت درته وکړم نوورته متوجه سي.

اول : له ثابت بن انس څخه روايت دئ چي فرشتي او ملکي دباران له الله پاک څخه ونبي عليه السلام ته دورتللو اجازه وغوښتله نوالله پاک اجازه ورکړه يعني نودغه فرشته ونبي عليه السلام ته راغله ، بيانبي عليه السلام و ام سلمي رضي الله عنها ته حکم وکړ چي ودروازي ته گوره اوڅوک مه راپريږده ، بيا حضرت حسين راغلي يعني هغه وخت چي دی کوچني وو اودنبي عليه السلام ومبارکووږو ته ورغورځيدي نودغي فرشتي و رسول عليه السلام ته عرض وکړ چي ايا ! ته حسين خوښوي ده مبارک ورته وفرمايل چي هو: نودغي دباران فرشتي ورته وويل چي بيشکه ستادامت له لاسه به دي قتل کړسي بيا يې له کربلا څخه يوقسم سره خاوره هم راواخستله اونبي عليه السلام ته يې ورښکاره کړه بياحضرت

ام سلمي دغه خاوره دخپلي جامي په يو طرف کښي واچوله

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتهى مع ادنى اختصار . رواه احمد كذا في البدايه والنهايه ج ٨ص ٥٩٦

دوهم : له حضرت انس بن حارث څخه روايت دئ چي ما به له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اوريدل چي ده مبارک به فرمايل (ان ابني [يعني الحسين] يقتل بارض يقال لها كربلاء فمن شهد منكم ذالک فلينصره) رواه ابوالقاسم البغوي

كذافي البدايه والنهايه.

يعني بيشكه ځما ځوی حسين به قتل کړکيږي په داسي ځمکه کښي چي کربلا ورته ويل کيږي نوڅوک که له تاسي څخه په هغه وخت کښي حاضروو نومدَت دي وکړي يعني دحسين .

دريم :له حضرت علي ابن ابي طالب څخه روايت دئ چي دي مبارک کله چي صفين ته تلي نوپرکربلاء باندي راغلي بيا يې پوښتنه وکړه چي ددغه ځای نوم څه دئ خلګوورته وويل چي ددي ځای نوم کربلاء دئ ، نوده مبارک وفرمايل چي (کرب وبلاء)يعني دادغم اوبلاء ځای دئ بيا يې هلته له يوي درختي سره لمونځ وکړ بيايې وفرمايل چي دلته به داسي شهيدان وژل کيږي چي پرته له صحابووڅخه به ترنوروټولو شهيدانو بهتره وي چي وجنت ته به بي حسابه داخليږي ، او په دغه ځمکه کښي يی ويوځای ته اشاره وکړه بياخلګو هغه ځای نښاني کړ چي وروسته په هغه ځای کښي حضرت امام حسين شهيد کړسو.

راوه ابن سعد كذا في البداية والنهاية لابن كثير.

ابوالجناب کلبي حکايت کړيدئ چي دکربلاء خلګ هميشه دپيرانا نو ژړاوي پرامام حسين باندي اوري.

كذا في البداية والنهاية لابن كثير.

ابن عساكر روايت کړيدئ چي يوي ډلي دغازيانو دروم په ځيني ښارو کښي په يوه کنيسه اوعبادتګاه کښي دنصارى وو دغه بيت ليکل سوي وليدي.

اترجوامة قتلت حسينا شفاعة جدهِ يوم الحساب.

نودوی له روميانو څخه پوښتنه وکړه چي دغه بيت چا ليکلي دئ نوروميانو ورته وويل چي ستاسو دنبي تربعثت دري سوه ٣٠٠ كاله له مخه دغه بيت ليکل سويدئ.

كذا في البداية والنهاية ج ٨.

دارنګه داسي روايت هم راغلي دئ چي هغو خلګو چي امام حسين يې شهيد کړ په داسي حال کښی چي دشرابو په ڇښلو مشغول ول اودحضرت امام حسين سرمبارک يې هم رااخستي وو ،په غيبي ډول داوسپني يو قلم ورته ښکاره سو اوپريوه ديوال باندي يې ذکرسوی بيت ورته وليکی.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

كذا في البداية والنهاية ج ٨ ص ٥٩٧

ځلورم : له حضرت ابن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دئ چي ما په خوب کښي

رسو ل لله صلی الله عليه وسلم دغرمي په ټيم کښي وليدي په داسي حال کښي چي دسر ويښتان يې په ګرد اوغبار سپيره وو اويوه شيشه ورسره وه چي په هغه کښي وينه وه نوماورته وويل چي زما مور اوپلاردي ترتاقربان سي اي دخدائ رسوله ! داڅه وينه ده چي په شيشه کښي دي اچولي ده نوده مبارک راته وويل چي دادحسين اوددہ دملګريو و ينه ده چي ترنن وځي پوري مي راټولوله ،

حضرت عمار فرمايلي دي چي موږ چي معلو مات وکړ نوپه هم هغه ورځ حضرت امام حسين په شهادت رسيدلي وو.

رواه احمد وتفرد به واسناده قوي.

پنځم : له حضرت علي بن زيد بن جدعان څخه روايت دي چي حضرت بن عباس له خوب څخه راويښ سو نو(انا لله وانا اليه راجعون)يې ووايو اووي ويل چي قسم په خدائ دئ چي حسين شهيد کړسوي د ئ ، نودده ملګروورته وويل چي له څه وجهي دي دا وويل ، نوده مبارک ورته وفرمايل چي مارسو ل الله صلی الله عليه وسلم په خوب وليدئ چي له وينو څخه ډکه ښيښه ورسره وه اووماته يې وويل چي ايا! ته عالم سوي يې پردي باندي چي له ما څخه وروسته ځما امت څه کړيدئ حسين يې قتل کړ اوداده اودده دملګريو وينه ده چي والله جل جلاله ته يې عرضه وم ، بيا چي دوی معلومات وکړ په هغه ټيم امام حسين شهيد سوئ وو

رواه ابن ابي الدنيا کذافي البداية والنهاية.

شپږم : له حضرت ابن عباس څخه روايت دئ چي الله پاک وحضرت محمد صلی الله عليه وسلم ته وحي وکړه چي ما دحضرت يحي بن ذکريا په سبب چي کله دي ګمراهانو شهيد کړ اويا زره انسانان په قتل ورسول ،اودحسين په سبب به دوه واره اويا زره انسانان په قتل رسوم.

رواه الخطيب کذا في البداية والنهاية.

له حضرت ام سلمي څخه روايت دئ چي دي مبارکي فرمايلي دي چي ما له پيرانانوڅخه واوريدل چي پرامام حسين باندي يې ژړل اوپرده مبارک باندي يې نَوحه کوله او هم دارنګه له جنيانو څخه دغه بيتونه ما و اوريدل چي دوی ويل.

ايها القاتلون جـــهلا حســـــينا ابــشروبالـعذاب والتنکيل

کل اهل السماء يدعوعليـــــکم ونبـــي ومرسل وقبيــــــــــــل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

قدلعنتم على لساني ابن داود وموسى وصـــاحب الانجيل

كذافي البداية والنهاية لابن الكثير.

مولانا حسين واعظ كاشفي په روضة الشهداء كښې ذكركړيدي چي پنځه واره دخداۍ جل جلاله له لوري ورسول عليه السلام ته دامام حسين له شهادت څخه خبروركړه سويده.

والسلام ومن الله التوفيق

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

محترمووروڼو!په دي برخه کښي په دي باره کښي شرعي معلومات درکوم چي دامام حسين اودعبد الله ابن زبيررضي الله عنهما قيامه په مقابل کښي ديزيد اوددوی دواړو مخالفت له يزيد سره ترداسي حده پوري چي اخرپای يې هغه سي سوچي هرچاته معلوم دئ اوپه بله برخه کښي به يې انشاء الله تفصيل هم راسي شرعي حکم څه ؤ په دي ارتباط وتفصيل ته ځير سي.

صاحب د نبراس په نبراس کښي چي دشرح عقائد ډيره معتبره شرحه ده په پنځه سوه څلويښتمه صفحه کښي داسي فرمايلي دي (وههنا بحث من الاشکالات القوية وهوان الحسين بن علي رضي الله عنهما خرج على يزيد مع ان معاوية رضي الله عنه نصبه وبايَعه الصحابة)

ترجمه : له قوي سوالو څخه دلته يو سوال دادئ چي حضرت معاوية يزيد دخلافت لپاره وټاکی

اوصحابه وو بيعت ورسره وکړ، سره له دي امام حسين پرده باندي خروج وکړ، اودده په مقابل کښي ودريدئ ،بيا صاحب د نبراس دعلماوولہ طرفه ددي مختلف جوابونه ذکرکړيدي چي په هغوی کښي يې ځيني ضعيف هم بللي دي.

اول جواب په دي ډول دئ.

)واجيب بان وجوب طاعة هذالشقي علي بضعة النبي صلي الله عليه وسلم غير معقول(

اودوهم جواب يې په دي ډول ذکرکړيدئ چي دامام حسين رضي الله تعالى عنه اجتهاد دافيصله وکړه چي ديزيد خلافت صحيح نه دئ ځکه چي امام حسن رضي الله عنه چي کله ومعاويه ته خلافت ورتسليموئ نوپر حضرت معاويه باندي يې داشرط کښيښودئ چي دي به دمرگ په وخت کښي وخپل اولاد ته خلافت نه سپاري بلکي واهل شورى ته به يې پريږدي ،پاته سوه داخبره چي ځيني صحابه وو لکه عبد الله بن عمر له مخالفت څخه ديزيد خلگ منعه کول نودا ددوی‌اجتهاد ؤ اوامام حسين په خپله ځان ته مجتهد ؤ اوديوه مجتهد حکم پربل مجتهد باندي نه لازميږي.

دريم جواب يې په دي ډول ورکړيدئ چي حضرت امام حسين ديزيد وطرفدارانوته وويل چي ماويزيد ته ورولئ چي زه بيعت ورسره وکړم نوديزيد طرفدارانو له د ي څخه منعه وکړه اوود ته يې وويل چي ته بله چاره نلري بي له دي چي قتل سي.

څلورم جواب يې په دي ډول ورکړيدئ چي ښايي چي امام حسين ته دي ديزيدکفر په ثبوت رسيدلي وي اوپرامام دمسلمانانو باندي خوخروج ترهغه پوري ممنوع دئ چي له ده څخه کفرنه وي صادرسوي، اوله يزيد څخه داسي شعرونه هم رانقل سويدي چي دده پرکفرباندي دلالت کوي چي له جملي دهغوی څخه يوشعردادئ چي دشرابو په باره کښي يې ويلئ دئ چي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

فان حرمت یوماً علی دینِ اَحمدِ فخذها علی دین مسیح ابن مریمِ.

اودارنگه په هغه ورځ چي دحضرت امام حسين سرمبارک یې وده مردودته راوړئ ،نوده یوڅوشعرونه وویل چي ده هغوی له جملي یوبيت په دي ډول ؤ.

لَست من حذف ان لم اَنتقم من بَنِي احمد ماکان فعَل.

مولانابحرالعلوم په شرحه دمسلم الثبوت کښي ذکرکړيدي (ان يزيد كان من اَخبَثِ الناس وکان بعید بمراحلَ من الامامةِ بل شُک في ایمانهِِ ِ◌◌ خَذَله الله.

پنځم جواب یې په دي ډول ورکړیدئ چي یزید چي خلیفه کیدئ لا فاسق ؤ نوپه دي وجه دده دخلافت انعقاد صحت نه درلودئ یعني لکه چي دجمهورو علماوو داقول دئ ماسوی له احنافو.

صاحب داعلاء السنن داعلاءالسنن په دوولسم جلد شپږسوه اواتلسمه صفحه کښي په دي اړه داسي ذکرکړیدي (وحجة الجمهور ان قیامهم لیس بمجرَدِ الفسق بل لما غیر من الشرعِ وظاهر من الکفر.

یعني دجمهورو علماوودلیل دادئ چي دامام حسین اودابن زبیر اودمدیني دخلګودریدل په مقابل کښي دبني امیه اودیزید اودارنګه دتابعینو دیولوی جماعت اودصدراول خروج پرحجاج بن یوسف باندي خالي ددوی دفسق په وجه نه وو بلکي په دي وجه ؤچي دغو ظالمانوپه شرعي احکامو کښي تغیر کړئ ؤ اوکفرورڅخه ښکاره سوئ ؤ.

اوهمدارنګه صاحب داعلاء السنن په مذکوره صفحه کښي ذکرکړیدي.

الائمة الذین خرجو علی یزید والحجاج لعلهم ظنوا من انفسهم القدرة علی خلعهما لکثرة من بایعهم علی ذالک فقدبایع علی ید مسلم بن عقیل للامام حسین بن علي عددکثیر من اهل کوفه تزید عدتهم علی اربعین الفا. وقدورد في الحدیث

�لن یغلب اثنا عشر الفا من قلة اذااِجتمعت کلمتهم� وسئل مالک افیسعنا التخلف عن مجاهدة من بدل الاحکام؟ فقال: انکان معک اثناعشر الفا مثلک لم یسعک التخلف، والا فأنت في سعة منه کما قدمناه في باب الفرار من الزحف،، فلم یکن خروجهم خلاف الأجماع ولاخلاف السنة، ولکن أوتوا من قِبل اصحابهم ، فلم یکونوا کما ظنو ااولا مااملوا لم تکن کلمتهم مجتمعة ولاهمتهم متحدة ، ولم یکونواصادقین فیما أظهروا من الحب لأهل البیت والعزم علی الجهاد في الله واقامة دعائم الاسلام کما لایخفي علی من مارس التاریخ ووقف علی سیرة الشیعة من اهل الکوفة وغیرهم، فالمکرشعارهم والغدر دثارهم والله الموفق .

هم دارنګه صاحب داعلاء السنن په شپږسوه یوویشتمه صفحه کښي لیکلي دي(لاینبغي لمسلم ان یحط علی من خرج من السلف الصالح من العترة وغیرهم علی ائمة الجور فانهم فعلو ذالک باجتهاد منهم وهم اتقی لِله واطوع

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسنة رسول الله من جماعة ممن جاء بعدهم من اهل العلم ولقد افرطَ بعض اهل العلم كالكراميه ومن وافقهم حتى حكموا بان الحسين السبط رضي الله عنه وارضاه باغ على يزيد بن معاوية فياالله العجب من مقالاتٍ تقشعِر منهاالجلود ويتصدع من سماعها كل جلمود . هكذافي نيل الاوطار عن الفتح ۸۴/۷

خلاصه دمطلب داده چي خروج دامام حسين پريزيد باندي برحق ؤ او يزيد پرباطل باندي ؤ ، لكه چي ديزيد په بيان كښي اوده دقبائحو په تفصيل كښي به انشاء الله نورهم ددي خبري وضاحت درته وكړ سي . والسلام و من الله ا لتوفيق

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حضرت امام حسین (رضي الله تعالی عنه) د شهادت بیان

محترمو مسلمانانو ! د کربلا دشهیدانو ، خصوصًا د حضرت امام حسین (رضي الله عنهم) د شهادت بیان چي په هر مسلمان کښي زړه ټوټه ټوټه کوي او هر عاقل انسان مدهوش گرځوي او په عقل حیرانونکي حیرانتیاکي یې اچوي ، په مفصل ډول و ډیر زیات وخت ته ضرورت لري ، او انشاءالله که له ما سره الهي توفیق په وروسته کښي ملگیري وکړه نو ددې حالاتو او واقعاتو بیان به له � من � څخه تر � الی � ، ټکي په ټکي وکړم ، او دارنگه به د یزیدیانو بې شرمه اقدامات او د یزیدیانو ټول متمردین به نام په نام سره ددوی له خبآئثو بیان کړم .

خو په دې سلسله کښي چي اوس موږ راروانه کړېده د الأهم فالأهم ذکر او بیان په مختصر ډول درته کوم .

محترمو ! د حضرت امام حسین (رضي الله عنه) او دده د خاندان او دده د ملگرو چي کله له یزید سره مقابله شروع سوه او جنگ پیل سو نو په جریان کښ د جنگ اخیر حال ودغي اندازې ته راورسیدئ چي د حضرت علي �اصغر� په شمول ۷۲ نفره د حضرت امام حسین (رض) له خاندان او ملگرو څخه په شهادت ورسیدل ، او یوازي حضرت امام حسین ، امام زین العابدین او دده مبارک د أهل بیت ښځي پاته سولې .

حضرت امام حسین په دغه حالت کښي له خپله مبارکه زړه څخه (چي له سوز او درده څخه ډک ؤ) یوه � آه � تر خوله راوایستله او ددې توان په ده مبارک کښي ختم سو چي له ژړا څخه خپل ځان په قابو کښي راولي ، لکه چي یوه شاعر ددغه حالت انعکاس په دغو بیتو کښي کړئ دئ :

اي دریغـــا ! دیدهء انصاف گر بینـــا بودي سبط پیغمبر (ص) چرا در کربلا تنها بودي

بـــر غـــریبیي حســـــین درد او بـگریستي حضرت ختم النبیین گر دران صحرا بودي

کئ توانستي کشیدن تیغ در رویش کسي گر علي مرتضی با ذوالفقـــار آن جا بودي

فاطمه از حسرت و اندوه آن لـــب تشـنگان جامه بر تن چاک کردي گر دران غوغا بودي

گر حسن بودي دران صحراي پر کَرب و بلا از غم و سوزي برادر واله و شـــــیدا بودي.

راویانو ذکر کړیدي چي حضرت امام زین العابدین چي کله د خپل کور مېنه له جنگیالیو څخه خالي ولیدله او یوازي له خپل ځان او له حضرت امام حسین څخه یې بل څوک په نظر کي ورنغئ ، نو سره له دې چي دَی مبارک ډیر بیمار هم ؤ له خیمې څخه دباندې راووتئ او له ناجوړی څخه یې ټول مبارک بدن رېږدیدئ او د یزیدیانو � مردودینو� پر طرف د جنگ و میدان ته روان سو ، دده مبارک پلار حضرت امام حسین چي کله پر ده باندي سترگي ولگیدلې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي د جنګ و ميدان ته روان دئ ، نو په ډير تلوار د شا له خوا پسي ورغلئ او ږغ يې پر وکړ چي ا ې بچيه ! بيرته راوګرځه ؛ ځکه چي دا يو ته راپاته يې او ستا په سبب به ځما نسل باقي پاته کيږي او ته به د أهل بيت د ټولو امامانو پلار يې او تا زه د خپل ځان وصي ګرځوم او دغه ښځې ټولي به ستا په سايه کښې ساتلي کيږي ، او هغه مخفي علمونه چي تنها او يوازي د أهل بيتو الله (جل جلاله) نصيب کړيدي هغه به هم وتاته په ميراث پاتيږي .

وروسته يې حضرت امام زين العابدين بيرته و خيمې ته راوستئ او په تقوى او په طلب د رضا د الله تعالى سره يې وده ته وصيت وکړ ، او وروسته يې و خپلي مبارکي بي بي � شاربانو� ته وفرمايل چي زما د جنګ اسلحه راکړه ؛ ځکه چي د ټولو ملګريو نوبت تير سو او په شهادت ورسيدل او اوس د يزيديانو مقابله تنها و ماته راپاته سوه ، يو شاعر په دې ارتباط داسي فرمايلي دي :

اينک آمد نوبت من الوداع الوداع اې عترتِ من ! الوداع

دمبدم خواهيد چون ابر بهار ګريه کرد از حسرتِ من الوداع

زود دلهايي شما خواهد شدن سوز ناک از فرقتِ من الوداع

وروسته حضرت امام حسين خپله مصري مبارکه چوپانه واغوستله او د سرورِ کائنات حضرت محمد (صلوات الله تعالى عليه) مبارکه لنګوټه يې پر سر کړه ، او د حضرت سيدالشهدآء حمزه (رضي الله عنه) سِپر او د حضرت علي (کرم الله وجهه) ذوالفقار يې ورسره واخستئ ، او پر خپل آس باندي (چي ذوالجنان ورته ويل کيدئ) سپور سو او د جنګ د ميدان قصد يې وکړ .

کله چي دَی مبارک روان سو ، نو د أهلِ بيت ټولي ښځې د شا له خوا پسي رواني سوې او د چغو او بغارو په حالت کښې يې وده مبارک ته وويل چي اې حسينه ! موږ و چاته پريږدې او و چاته مو سپارې ؟

حضرت امام حسين ورته وفرمايل چي بيرته وګرځۍ ! تاسي پر الله (جل مجده) باندي سپارم او الله (عز وجل) ځما او ستاسي په ټولو مهماتو کښې وکيل او کارساز دئ ، و کفى بالله وکيلاً .

کله چي امام حسين د جنګ و ميدان ته وررسيدئ نو و يزيديانو � مردودانو� تې اول وار په خطاب کښې يو څو عربي شعرونه وويل ، چي په فارسي ژبه کښې يې يوه شاعر په فارسي شعرو سره په دې ډول ترجمه کړيده :

جد مَن خيرالورى فاضل ترينِ انبيآء است آفتاب ، اوج عزت شمع جمعِ اصفيآء است

منقبتهايي پدر ګر برشمارم دور نيست در درجِ لافـــتا و بــــدر برجِ هـــل اتى است

مادرم خيرالنسآء پرزند خاصِ مصطفى بر کمالِ او کلامِ : بضعة مــــني ګـــواه است

وز برادر ګر بپرسي هست شاهداين حسن آن که سبط مصطفى و نور چشمِ مرتضى است

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هست عمم جعفر طیار که اندر باغ خلد دائمن پرواز او تا آشیـــــانِ کـــبریا است

حمزه سَرخیلي شهیدان باشدم عم پدر این چنین اصل و نسب در جمله عالم که را است ؟

ای ستمگاران سنگین دل که اخلاق شما بي وفائي و نفاق و حیله و جور و جفا است

جمله پرزدان و خویشان و عزیزان مرا قتل کردید این چه آئین است و این طغیان که را است ؟

وین زمان بهر هلاک مَن کمر بر بسته اید کشتن من در کدامین مذهب و ملت روا است ؟

تشنه لب رفتند یاران من از پی روم در قیـــــامت حـــــضرت حق حاکم ما و شما است.

حاصل دادي چي دمخه ترشروع دجنگ او په جریان کښي دجنګ په مختلفو وارو حضرت امام حسین ویزیدیانوته له فصاحت او بلاغت څخه ډکي دوعظ او نصیحت ویناوي وکړي ،مګرخوددوی بدبختانو، ماده فرستانو اودین فروشانو په زړو کښي يې هیڅ اثرونکړ .

نورالائمة � له امام جاروالله څخه روایت کړئ دئ چي کله حضرت امام حسین قصد دجنګ او د حملي پر یزیدیانو مردودانو باندي وکړ ناڅاپه یو قسم ګرد او غبار پیدا سو چي په نتیجه کښي يې داسي حالت رامنځته سو چي یوه سړي بل سړئ نسوائ لیدلائ ، له دغه حالت سره پیوسته یو هیبتناک شخص ښکاره سو چي پر یوه مَرکَب باندي ناست ؤ او په دغو الفاظو سره يې پر حضرت حسین باندي سلام ووایه :

السلام علیکَ و علی جدکَ و علی ابیک و علی أمِّکَ !

امام حسین ورته وفرمایل چي ته څوک يې ؟

ده ورته وویل چي اې د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) بچیه ! زه د پیرانانو سردار یم ، اجازه راکړه چي خپل فوج پر دغو مردودانو باندي په حمله کولو سره امر کړم ، بیت :

دوستان را شاد گردانم بتوفیق خدائ وین سِتمگاران سرکښ را در اندازم ز پائ

دغه رئیس د پیرانانو � زعفر � نومیدئ ، حضرت حسین اجازه ورنکړه او ورته وي ویل:

جزاک اللهُ خیراً یا زعفر !

لنډه دا چي په یواځي سر امام حسین ډیر کرته له یزیدیانو سره وجنګیدئ او بیا به یو ځل و خپل أهل بیت ته ورغلئ ، اخیر یوه ظالم دَی مبارک پر تندي مبارک باندي په غشي ووشتئ ، ده مبارک غشی له تندي څخه راکش کړ او وینه بې پر سر او مخ باندي موښله او داسي بې ویل چي و حضرت محمد رسول الله (صلی الله علیه وسلم) ته به په دغه حال کښي ورځم.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دده مبارک مخ د یزیدیانوپه نیزو ، غشو او تیغ ۷۲ ځایه زخمي سو ، بیت :

سهلُ کاري نیست خون آلِ أحمد(ص) ریختن خاک غم بر فرق پرزند محمد(ص) بیختن

اخیر امام حسین د ډیرو زخمو او د بدن د سختي کمزورۍ په وجه پر ځمکه باندي وغورځیدئ ، ټوله مځکه په لړزه کښي راغله او د اسمانو له طرفه ځخه چغي او بغاري راپورته سولي ، په دغه حال کښي دوه نامردان چي تیغ او برچه یې په لاس کښي وه او هر یوه ددې کوښښ کاوه چي د حضرت امام حسین (رضي الله عنه) سر مبارک پري کړي چي ددې په بدل کښي بیا د � عبید الله بن زیاد� او د یزید � علیه اللعنة � له طرفه شاباسی ، بخششي او انعام وګټي .

په دغو دوو نفرو کي یو � سنان بن أنس � او بل � شمر بن ذي الجوشن � نومیدئ ، خو په دوی کښي شمر �ملعون� تر سنان مخکي سو او د امام حسین پر سینه باندي کښینستئ ، حضرت حسین (رض) سترګي مبارکي روڼي کړي او وشمر � ملعون � ته یې وکتل او ورته وې ویل چي ته څوک یې ؟

ده ورته وویل چي زه شمر بن ذي الجوشن یم !

امام حسین ورته وفرمایل چي ته خپل مخ راته لوڅ کړه ! شمر چي مخ ورته لوڅ کړ غاښونه یې د خنزیر په ډول له خولې ځخه راوتلي وه ، امام حسین ورته وفرمایل چي دا یوه نښانه خو صحیح سوه ، بیا یې ورته وویل چي ته دي سینه هم راته لوڅه کړه ! شمر چي سینه لوڅه کړه نو پر سینه باندي یې د برص او پیس یو قسم داغ ؤ ، امام حسین وفرمایل چي دا نښانه هم صحیح سوه ، نن شپه ما رسول الله (صلی الله علیه وسلم) په خوب ولیدئ او راته وې ویل چي صبا به د ماپښین د لمانځه پر ټیم ته له ماسره یو ځای کیږې ، او قتلونکئ ستا به داسي څوک وي چي ته ورته وګوري غاښونه بې د خنزیر وي او پر سینه باندي بې د پیس داغ وي .

بیا یې و شمر �ملعون� ته وویل چي شمره دغه کومه ورځ ده ؟ هغه ورته وویل چي د جمعې او عاشورآء ورځ ده .

بیا یې ورته وویل چي دا کوم ساعت دئ ؟ شمر ورته وویل چي دا د جمعې د لمانځه د خطبې وخت دئ ، نو امام حسین ورته وفرمایل چي په دغه ساعت کښي خطیبان د أمت د نیکه ځما سربیره پر ممبرو باندي خطبې وایي او ځما د نیکه صفتونه کوي او ته له ما سره دا معامله کوې ، اې شمره ! حضرت رسول الله (صلی الله علیه وسلم) خپل مبارک مخ ځما پر سینه او ځیګر باندي ایښئ دئ او ته اوس پر هغه ځائ باندي ځما د قتل لپاره ناست یې او رسول الله زه په دغه حلق مچ کړئ یم او ته اوس غواړې چي ځما هغه حلق راپرې کړې ، او په دغه حال کي زه اوس د حضرت زکریا (ع) روح و خپل راسته طرف ته او د حضرت یحیی (ع) روح و خپل چپه طرف ته وینم ، اې شمره ! دوني قدر ماپرېږده چي پر لمانځه باندي کښینم بیا چي څه دي زړه غواړي هغه وکړه .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا شمر (ملعون) ورڅخه لیري سو او حضرت امام حسین په لمانځه شروع وکړه ، کله چي امام حسین پر سجده باندي سو نو شمر (ملعون) دده مبارک سر ورپرې کړ .

په دې وخت کښي په هوا کښي پرشته ګانو او د کربلا په ټولو طرفو کښي جنیانو چغاري او بغاري شروع کړې ، مځکه د الهي غضب په وجه په حرکت کښي راغله ، د هوا په مرغانو کښي چغي ګډې سوې ، ماهیانو له دریابو څخه ځانونه راوایستل او پر مځکه باندي تپیدل ، په دریابو کښي غټې څاپو ګاني او موجونه پیدا سول ، له غرو څخه د غم او درد اوازونه اوریدل کیدل ، چي یوه شاعر دغه ټول په دې ډول تعبیر کړیدي :

اندرین غم نه همین ارض و سما بـګریستند که أهل عالم از ثریا تا ثری بگریستند

آفتاب و ماه و عرش و کرسي و لوح و قلم درغم شاه شهــــید کـــربلا بگریستند

در هوایـــي آن لب مــــــحروم از آب فــــرات ماه اندر آب و مرغان در هوا بگریستند

او لیاء گشتند بهر مرتـــضی زاري کنان انبــــیاء بر اتفاق مصـطفی بګریستند

در قصور جنت الفردوس حـــوران سر بسر از براي خاطر خیرالنــــسآء بگریستند.

یو سړئ له هغو مردودانو څخه چي د حضرت امام حسین سر یې و شام ته وړئ (چي ټول پنځوس نفره وه) قصه کوي چي موږ به په دې سفر کښي د امام حسین سر په منځ کښي کښېښووئ او او بیا به دغو ملګرو ځما شراب څښل ، زه به یو څه ګوښه کښینستم او پټ به مي پر دغه خپل شقاوت او بدبختي باندي ژړل ، یوه شپه دغه ځما ملعون او مردود ملګري د شرابو له څښلو څخه وروسته بیده سول او زه نسوم بیده ، ناڅاپه مي اواز او ژړا واوریدله او هیڅ سړئ مي نه لیدئ چي اسمان ته مي وکتل یوه دروازه د اسمان خلاصه سوه او یوه نوراني خیمه راکښته سوه ، د امام حسین دسر پر برابر په هوا کښي ودریدله او درې نفره راکښته سول او د امام حسین د سر زیارت یې وکړ ، یو سړئ چئ شنه کالي یې اغوستي وو او سپینه لنګوټه یې پر سر وه ځما وسر ته ولاړ ؤ ، ما له هغه څخه پوښتنه وکړه چي دا څوک دي ؟

ده راته وویل چي دایو جبرئیل او بل میکائیل او دریم اسرافیل (علیهم السلام) دئ.

بیا جبریل (ع) و دغي خیمې ته ورغلئ او وې ویل چي : یا صفي الله ! راکښته سه !

نو حضرت آدم ، حرت شیث او حضرت ادریس (علیهم السلام) راکښته سول او د امام حسین دسر زیارت یې وکړ ، بیا جبریل (ع) و خیمې ته ورغلئ او وې ویل چي : یا نجي الله ! راکښته سه !

نو حضرت نوح او سام بن نوح راکښته سول او د حضرت حسین د سر مبارک زیارت یې وکړ ، بیا جبرئیل وویل چي : یا خلیل الله ! راکښته سه !

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو حضرت ابراهیم ، اسماعیل او اسحق (علیهم السلام) راکښته سول ، بیا یې وویل چي : یا کلیم الله ! راکښته سه !

نو حضرت موسی او هارون (علیهم السلام) راکښته سول ، بیا یې وویل چي یاروحَ الله ! راکښته سه

نو حضرت عیسی او شمعون (علیهم السلام) راکښته سول ، بیا یې وویل چي یا حبیب الله ! راکښته سه!

نو حضرت رسول أکرم محمد مصطفی (صلی الله علیه وسلم) سره له صحابه کرامو ، علي ، حسن ، حمزه او جعفر طیار (رضي الله عنهم) راکښته سول او د حضرت امام حسین د سر مبارک زیارت یې وکړ .

په دې اړه نور بیا...

محترمو مسلمانانو ! په دې برخه کښې د حضرت امام حسین (رض) د قیامي ، په مقابل کي د یزید مردود دشرعي حکم په اړه بیان درته کوم ، خو تر دې له مخه د حضرت امام حسین د قبر او دده د سر مبارک په اړه څه بیانوم .

قبر د امام حسین (رضي الله عنه) :

ابن کثیر په � البدایة والنهایة � ج ۸ ص ٦٠١کښې ذکر کړیدي :

و أما قبر الحسین (رض) فقد اشتهر عند کثیر من المتأخرینَ أنه في مَشهَدِ علي ، بمکانٍ منَ الطف عندَ نهرِ کربلا ، فیقالُ إنَّ ذالک المشهد مبنِي علی قبرِه فالله أعلم .

همدارنګه ده ذکر کړیدي چي ابن جریر وغیره ویلي دي چي د حضرت امام حسین د قتلیدلو ځائ نامعلومه سوئ دئ او وهیچا ته په دې باره کښې د تعین کوم دلیل نسته ، او ابو نعیم فضل بن دکین به پر هر هغه چا باندي انکار کاوئ چي هغه به ویل چي ما ته د حسین قبر رامعلوم دئ ، او په دې باره کښې ځیني نور قولونه هم سته .

د حضرت حسین (رضي الله عنه) سر مبارک :

ابن کثیر په دې باره کښې داسي ذکر کړیدي چي د أهل تاریخ او د أهل سِیرَ په نزد دا خبره مشهوره ده چي دده مبارک سر ابن زیاد و یزید بن معاویه ته ورولیږئ ، بیا په دې اړه علماوو اختلاف کړئ دئ چي د حضرت امام حسین سر مبارک بیا په کوم ځائ کښې ښخ کړسو ، یو قول دادئ چي یزید د امام حسین سر مبارک و عَمرو بن سَعد ته (چي د مدینې منورې والي ؤ د یزید له طرفه) ولیږئ بیا عَمرو دده سر مبارک په بقیع کښې د فاطمة الزهرآء له قبره سره نژدې ښخ کړ .

او بل قول دادئ چي سر مبارک دده د یزید بن معاویه په خزانه کښې پروت ؤ ، بیا د یزید له مرګ څخه وروسته دده سر مبارک په کفن کښې داخل کړ سو او په داخل کښې د � بابُ الفرادیس � د ښار د دِمشق ښخ کړسو چي اوس هغه ځائ په مسجد الرأس سره شهرت لري .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

او إبن عَساكر په خپل تاريخ كښي ذكر كړيدي چي كله چي د امام حسين سر د يزيد په حضور كښي كيښودل سو نو ده ملعون د ابن زبْعَري دغه شعر ووايه :

ليتَ اشياخي بِبَدرٍ شهِدوا جزَع الخزرجُ مِن وَقعِ الأصَلِ

بيا يې دده مبارک سر دري ورځي په دِمَشق كي راځړولئ ، بيا يې د اسلحو په خزانو كښي كيښودئ تر څو چي بيا سليمان بن عبدالملک په خپل دور كښي كفن وركړ او خوشبويي يې پر ولګوله او د جنازې لمونځ يې باندي ادا كړ او د مسلمانانو په مقبره كښي يې ښخ كړ .

او يو قول داسي هم راغلئ دئ چي په ٦٦٠ سنه كښي د امام حسين سر مبارک و مصر ته يووړل سو او بيا زيارت پر جوړ كړ سو چي په � تاج الحسين � سره مشهور دئ ، خو دا قول صحيح ندئ (البداية والنهاية) .

خو دلته په يوه بله مسئله هم سر خلاصول پكار دي هغه دا چي د امام حسين د قتل په وجه غمګيني او پريشاني كول په چوكاټ كښي د حدودو د شريعت شرعًا څه حكم لري ؟

ابن كثير په � البداية والنهاية � ج٨ ص ٦٠٠كښي داسي ويلي دي :

فكل مسلمٍ ينبغي له أن يحزنَه قتله رضي الله عنه فإنه مِن سادات المسلمينَ و علمآء الصحابَة و إبن بنت رسول اللهِ التي هي أفضلُ بناته ، وقد كانَ عابدًا و شُجاعًا و سَخيا و لكن لايحسن ما يَفعلُه الشيعة من اظهار الجزَع والحرزن الذي لعل أكثره تسنن و ريآء .

يعني : نو هر مسلمان ته دا ښايي چي د امام حسين په شهادت غمجن سي ؛ ځكه چي دَی د مسلمانانو له سردارانو څخه ۇ او له علماوو د صحابه و څخه ۇ او د رسول (صلى الله عليه وسلم) د هغي لور ځوی ۇ چي تر ټولو لوڼو پر ده مبارک باندي ګرانه وه ، او عابد ، شجاع او سخي ۇ ، مګر خو هغه ډول كارونه ښه ندي كوم چي شيعه ګان يې كوي .

صاحب د تفسير حسيني په �روضة الشهدآء� كښي داسي مضمون ذكر كړئ دئ چي پر دې باندي دلالت كوي چي د عاشورآء او د محرم په لسو ورځو كښي د امام حسين په وجه غم او پريشاني د ډير اجر او بركت سبب ګرځي .

خبرداري :

محترمو ! دلسمي برخي بيان چي د شهادت د امام حسين تير سوئ دئ مكمل له �روضة الشهدآء � څخه مأخوذ سوئ دئ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یزید بن معاویه قبائح او پر ده باندي د لعنت ویلو شرعي حکم

بسمه تعالی !!

محترمو مسلمانانو ! په دې برخه کښې د یزید په باب ځیني أهم او ضروري داسي تفصیلات درته ذکر کوم چي د أهل السنت والجماعت له عقیدې سره موافق او د أهل السنت د علماؤ له معتبرو کتابو څخه مأخوذ دي .

یزید په ۲۵هـ او چا ویلي دي چي په ۲٦هـ او چا ویلي دي چي په ۲۸هـ کي پیدا سوئ دئ ، او له خپل پلار معاویه څخه وروسته یې درې کاله او یو څو میاشتي امارت کړئ دئ (کذا في جامع الأصول) .

کوم قبیح او ناروا کارونه چي یزید کول هغه په دې شرحه دي :

د شرابو چښل ، ارتکاب د زنا ، استحلال د محارمو ، د الله (جل جلاله) د بیتې بې ادبي کول ، د مسجد نبوي بې احترامي کول وغیرها (کذا في النبراس وحاشیته) .

خو دغه ټول کارونه دده و درو عقل حیرانونکو فسادو ته دده (العیاذ بالله) لکه عبادت داسي ښکاره کیږي:

اول : په کربلا کښې د حضرت امام حسین (رضي الله تعالی عنه) په شمول دده مبارک د کورنۍ او مخلصینو ۷۳ نفره په داسي ډول په شهادت رسول چي د کافر زړه یې هم نسي برداشتولائ ، او بیا د امام حسین سر مبارک پریکول ، بیا دده و حضورته وروړل ، او یا دده مبارک سر د حلقې او مجلس په منځ کي چښل چا و خوا شراب ورته چښل لکه چي تفصیل یې په تیره برخه کښې تیر سوئ دئ .

دوهم : کله چي د مدینې منورې خلګ دده په مقابل کښې ودریدل ، نو ده و خپل فوج او عسکرو ته پر مدینه باندي د حملې کولو حکم ورکړ ، او دایې ورته وویل چي درې ورځې مدینه و تاسي ته حلاله ده ، هر څه چي په مدینه کښې کوئ درته اجازه ده ، چي په نتیجه کښې یې ۱۰۰۰ ښځې د مدینې د اوسیدونکیو ددوئ له زناکارۍ څخه حملداري سوې ، سره له دې چي په مدینه منوره کښې د أصحاب کرامو کورونه هم موجود ول .

دریم : د عبد الله ابن زبیر (رضي الله عنه) په مقابل کښې د الله (جل جلاله) پر حرم او کعبه شریفه باندي و خپل فوج ته حکم ورکول او بیا هغه تر سره کول (انظر البدایة والنهایة ، تاریخ طبري وغیره) .

پر یزید باندي د لعنت ویلو د جواز په باب د علماوو او امامانو د أهل السنت والجماعت نظرونه :

محترمو ورو ښو ! په دې باره کښې د أهل السنت والجماعت د علماؤ نظرونه مختلف دي .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خلاصه کښي چي په حنفي فقه کښي خورا معتمد کتاب دئ ، او دارنگه په احياَء العلوم کښي د امام حجة الإسلام ابو حامد غزالي داسي ذکر دي چي پر يزيد باندي او دارنگه پر حجاج بن يوسف باندي لعنت ويل روا ندي ؛ ځکه چي نبي (صلى الله عليه وسلم) پر هغو خلگو باندي له لعنت ويلو څخه منع کړېده کوم چي لمونځونه کوي او له أهل قبلې څخه وي.

او ځينو علماوو د أهل السنت ، لکه امام ابن الجوزي ، امام أحمد بن حنبل ، قاضي ابو يعلى وغيره بيا په دې نظر دي چي على الإطلاق پر يزيد � ملعون� باندي لعنت ويل جائز دي .

امام ابن جوزي په دې باره کښي مستقل کتاب جور کړئ دئ او په دې نامه سره يې مسمى کړئ دئ : الرد على المتعصب العنيد المانع عن ذم يزيد .

او امام أحمد بن حنبل (رح) بيا په دې آيت سره دليل نيولئ دئ چي الله (عز وجل) فرمايلي دي :

فهل عسيتم إن توليتم أن تُفسدوا في الأرض و تقطعوا أرحامكم الئک الذين لعنهم الله .

او قاضي ابو يعلى په دې مبارک حديث دليل نيولئ دئ چي ر سول (عليه الصلوة والسلام) فرمايلي دي :

مَن أخافَ أهلَ المدينةِ أخافَه اللهُ و عليه لعنة الله والملئکة و الناس اجمعين .

)انظر النبراسَ و لمزيد التفصيل البداية والنهاية ج ٨ . (

او علامة التفتازاني (رحمه الله تعالى) په شرح العقايد کښي د � قول فيصل � په ډول داسي فرمايلي دي :

و الحق أن الرضا يزيد بقتل الحسين (رض) و استبشاره بذلک و إهانته أهل بيت النبي (صلى الله عليه وسلم) مما تواتر معناه و إن كان تفاصيله احادًا ، فنحن لا نتوقف في شانه بل نتوقف في ايمانه ، لعنة الله عليه و على انصاره و على أعوانه .

البته د أحنافو د علماوو ميلان و دې طرف ته دئ چي پر يزيد باندي بايد لعنت ونکړ سي ، لکه چي د خلاصې خبر درته ذکر سوه .

په � رشيد بيان � کښي لا هم داسي راځي :

لعنت مکره پر يزيد چي له رفضه شې بعيد

صاحب د نبراس په ص۵۵۴ کښي په دې اړه خورا په زړه پوري تحقيق کړئ دئ .

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابن تيمية په خپله فتاوی کښي ذکر کړيدي چي د يزيد په اړه خلگ درې ډلي دي : يوه ډله يې کافر بولي ، بله ډله يې فاسق او فاجر بولي او بله ډله يې تر حضرت أبوبکر هم بهتر بولي ، خو صحيح خبره داده چي د مابين په قول عمل وکړ سي .

)والسلام و من الله التوفيق ، و هذا اخير ما اردناه بمناسبة المحرم الحرام و شهدآء کربلا ، ونسأل اللهَ أجره و ثوابه وبرکاته(

Download from: ketabton.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library